

10

1 дено
14 година
16 мотсир.
8 макава

Мјесечки:
"Земна крџа"

1945/46

О К Р У Ж Н О
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У ЛЕСКОВЦУ

ПРЕТСТАВА 13.

Сезона 1945-46

У УТОРАК 27 НОВЕМБРА

ПРВИ ПУТ

ЧИКИНА КУЋА

КОМЕДИЈА У 3 ЧИНА ОД МЈАСНИЦКОГ

Сценограф: Инж. Света Кондић

Редитељ: Љубица Јовановић

Лица:

Иван Савић Галкин	Веља Николајевић
Агнија Петровна, његова жена	Лепосава Савић
Наташа, његова кћи	Вера Станковић
Глигорије Сергијевић Гранитов	Милорад Гагић
Аполон Петровић Свистунов	Милорад Стојановић
Степан Степановић Бобриков	Жика Ристић
Настасија Ивановна, његова жена	Љубица Јовановић
Марица, његова кћи	Соња Повшић
Софија Николајевна Ваљницка	Силва Повшић
Валеријан Петровић Хијацинтов	Станко Стаменковић
Вихрев, певач	Стојан Николић
Извршитељ	Благоје Станковић
Передовиков, књижевник	Бора Игњатовић
Скалкин, комисионер	Благоје Станковић
Петар	Станиша Ђорђевић
слуга	Синиша Стаменковић

Карте се могу добити на дан претставе у посластичарници
Станојевић од 9-12 и од 2-5 часова по подне.

Улазна цена: I место 15, II 12 дин. ПОЧЕТАК У 8 ЧАСОВА.

О К Р У Ж Н О

НАРОДНО

ПОЗОРИШТЕ

У ЛЕСКОВЦУ

ПРЕТСТАВА 14.

Сезона 1945-46

У НЕДЕЉУ 2 ДЕЦЕМБРА

ДРУГИ ПУТ

ЧИКИНА КУЋА

КОМЕДИЈА У 3 ЧИНА ОД МЈАСНИЦКОГ

Сценограф: инж. Света Кондић

Редитељ: Љубица Јовановић

Лица:

Иван Савић Галкин	Веља Николајевић
Агнија Петровна, његова жена	Лепосава Савић
Наташа, његова кћи	Вера Станковић
Глигорије Сергијевић Гранитов	Милорад Гагић
Аполон Петровић Свистунов	Милорад Стојановић
Степан Степановић Бобриков	Жика Ристић
Настасија Ивановна, његова жена	Љубица Јовановић
Марица, његова кћи	Соња Повшић
Софија Николајевна Ваљницка	Силва Повшић
Валеријан Петровић Хијацинтов	Станко Стаменковић
Вихрев, певач	Стојан Николић
Извршитељ	Благоје Станковић
Передовиков, књижевник	Бора Игњатовић
Скалкин, комисионер	Благоје Станковић
Петар	Станиша Ђорђевић
слуга	Синиша Стаменковић

Догађа се у Петрограду.

Карте се могу добити на дан претставе у посластичарници
Станојевић од 9-12 и од 2-5 часова по подне.

Улазна цена: I место 15, II 12 дина. ПОЧЕТАК ТАЧНО У 8 ЧАСОВА.

О К Р У Ж Н О
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У ЛЕСКОВЦУ

ПРЕТСТАВА 19. у 1946.

Сезона 1945-46

ГОСТОВАЊЕ У ВЛАСОТИНЦУ

у недељу 30 децембра у сали Културног дома

ЧИКИНА КУЋА

КОМЕДИЈА У 3 ЧИНА ОД МЈАСНИЦКОГ

Сценограф: Инж. Света Кондић

Редитељ: Љубица Јовановић

Лица:

Иван Савић - Галкин	Веља Николајевић
Агнија Петровна, његова жена	Лепосава Савић
Наташа, његова кћи	Вера Станковић
Глигорије Сергијевић-Гранитов	Милорад Гагић
Аполон Петровић - Свистунов	Милорад Стојановић
Степан Степановић-Бобриков	Жика Ристић
Настасија Ивановна, његова жена	Љубица Јовановић
Марица, његова кћи	Соња Повшић
Софија Николајевна-Ваљница	Силва Повшић
Валеријан Петровић-Хијацинтов	Станко Стаменковић
Вихрев, певач	Стојан Николић
Извршитељ	Благоје Станковић
Передовиков, књижевник	Бора Игњатовић
Скалкин, комисионер	Благоје Станковић
Петар	Станиша Ђорђевић
Слуга	Синиша Стаменковић

Догађа се у Петрограду у стану Ивана Савића - Галкина.

Карте се могу добити на дан претставе код Првеног крста
од 9-12 и од 2-5 часова по подне.

За време претставе неће се пуштати публика у салу.

Улазна цена: I место 20, II 15, стајање 10 дин.

ПОЧЕТАК ТАЧНО У 8 ЧАСОВА.

О К Р У Ж Н О
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У ЛЕСКОВЦУ

ПРЕТСТАВА 25.

Сезона 1945-46

У НЕДЕЉУ 20 ЈАНУАРА

ПЕТИ ПУТ

ЧИКИНА КУЉА

КОМЕДИЈА У 3 ЧИНА ОД МЈАСНИЦКОГ

Сценограф: инж. Света Кондић

Редитељ: Љубица Јовановић

Лица:

Иван Савић - Галкин	Веља Николајевић
Агнија Петровна, његова жена	Лепосава Савић
Наташа, његова кћи	Вера Станковић
Глигорије Сергијевић-Гранитов	Милорад Гагић
Аполон Петровић - Свистунов	Милорад Стојановић
Степан Степановић-Бобриков	Жика Ристић
Настасија Ивановна, његова жена	Љубица Јовановић
Марица, његова кћи	Соња Повшић
Софија Николајевна-Ваљница	Силва Повшић
Валеријан Петровић-Хијацинтов	Станко Стаменковић
Вихрев, певач	Стојан Николић
Извршитељ	Благоје Станковић
Передовиков, књижевник	Бора Игњатовић
Скалкин, комисионер	Благоје Станковић
Петар	Станиша Ђорђевић
Слуга	Синиша Стаменковић

Догађа се у Петрограду у стану Ивана Савића - Галкина.

Карте се могу добити на дан претставе у посластичарници
Станојевић, од 9-12 и од 2-5 часова по подне.

Скреће се пажња посетиоцима да се за време претставе неће публика пустати у салу.

Улазна цена: I место 20, II 15 дин. ПОЧЕТАК ТАЧНО У 8 ЧАСОВА.

ОКРУЖНО
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У ЛЕСКОВЦУ

ПРЕТСТАВА 47.

СЕЗОНА 1945-46

Гостовање у Грделици

У СУБОТУ 30 МАРТА У САЛИ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ

ЧИЖИНА КУЋА

комедија у 3 чина од Мјасницког

Сценограф: инж. СВЕТА КОНДИЋ.

Редитељ: ЉУБИЦА ЈОВАНОВИЋ.

Л И Ц А :

Иван Савић - Галкин	Веља Николајевић
Агнија Петровна, његова жена	Лепосава Савић
Наташа, његова кћи	Вера Станковић
Глигорије Сергијевић-Гранитов	Милорад Гагић
Аполон Петровић - Свистунов	Милорад Стојановић
Степан Степановић-Бобриков	Жика Ристић
Настасија Ивановна, његова жена	Љубица Јовановић
Марица, његова кћи	Соња Повшић
Софија Николајевна-Ваљницка	Силва Повшић
Валеријан Петровић-Хијацинтов	Станко Стаменковић
Вихрев, певач	Стојан Николић
Извршитељ	Благоје Станковић
Передовиков, књижевник	Бора Игњатовић
Скалкин, комисионер	Благоје Станковић
Петар	Станиша Ђорђевић
Слуга	Синиша Стаменковић

Догађа се у Петровграду у стану Ивана Савића - Галкина.

Карте се могу добити на дан претставе и од 2--7 часова по подне
у радњи _____

За време претставе публика се неће пустати у салу.

Улазна цена: I место 15, II 12 дин. ПОЧЕТАК У 8 ЧАСОВА.
СВРШЕТАК ОКО 10 ЧАСОВА.

ОКРУЖНО
НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У ЛЕСКОВЦУ

ПРЕТСТАВА 67.

СЕЗОНА 1945-46

ГОСТОВАЊЕ У ВРАЊУ -- САЛА „ВРАЊЕ“

У ПЕТАК 17 МАЈА

ДЕВЕТИ ПУТ

ЧИКИНА КУЋА

КОМЕДИЈА У 3 ЧИНА ОД МЈАСНИЦКОГ

Сценограф: инж. СВЕТА КОНДИЋ.

Редитељ: ЉУБИЦА ЈОВАНОВИЋ.

Л И Ц А :

Иван Савић - Галкин	Веља Николајевић
Агнија Петровна, његова жена	Лепосава Савић
Наташа, његова кћи	Вера Станковић
Глигорије Сергијевић - Гранитов	Милорад Гагић
Аполон Петровић - Свистунов	Милорад Стојановић
Степан Степановић - Бобриков	Жика Ристић
Настасија Ивановна, његова жена	Љубица Јовановић
Марица, његова кћи	Соња Повшић
Софија Николајевна - Ваљница	Силва Повшић
Валеријан Петровић - Хијацинтов	Станко Стаменковић
Вихрев, певач	Стојан Николић
Извршитељ	Благоје Станковић
Передовиков, књижевник	Бора Игњатовић
Скалкин, комисионер	Благоје Станковић
Петар	Станиша Ђорђевић
Слуга	Сниша Стаменковић

Догађа се у Петровграду у стану Ивана Савића - Галкина

Карте се могу добити на дан претставе у носластичарници МИШКОВИЋ
од 9 -- 12 и од 3 -- 6 часова по подне и увече на позоришној благајни.

За време претставе неће се публика пуштати у салу. — Забрањено је доводити децу испод 6 год.

ЦЕНЕ МЕСТА:

I место Динара 20.-

II место Динара 15.-

ПОЧЕТАК ТАЧНО У 8.30 ЧАСОВА.

34

73.
Григорий
 и Клима Монахи
Одн. каф. иеромонахи.

...
 ...
 ...
 ...
 ...

Myanmar

✓ Tamun ✓ Nuhorajekuta

✓ Atunja ✓ Cahutka

✓ Tamun ✓ ~~Beza~~ Beza

✓ Tamun ✓ Tanti

✓ Tamun ✓ Bezak

✓ Tamun ✓ Tamunna

✓ Tamun ✓ Pucimuti

✓ Tamun ✓ ~~Tamun~~ Beza

✓ Tamun ✓ lorse

✓ Tamun ✓ Tamun

✓ Tamun ✓ Tamun

✓ Tamun ✓ Tamun

✓ Tamun ✓ Tamun

✓ Tamun ✓ Tamun

✓ Tamun ✓ Tamun

I чин

лепо намештена соба код Галкина. Десно и лево врата.

Пој. 1

Галкин (нагло улази с десна)

Нема сумње, она ме vara, подбађује ми. тво овде (удари се по челу) овде имам писмени доказ да сам магарац, коме она тек што није рогове натакла! - такве животиње нема ни у једној зоолошкој башти! А надарио ме ђаво, да се по други пут оженим!.. И то још млађом! По вас дан ништа друго не радим, него само мотрим на сваки њен корак и прислушкујем!.. Просто мира немам! гледај, молим те, хаљине висе на мени као на зивилуку! (иде вратима) Шипак, нема више! (иде напред, столу). То ваља једанпут прекратити! (авони).

Пој. 2

Петар, Лиза, пре ђаво

Петар: Ви сте звонили?

Галкин

Јесу ли спремни кофери?

Петар

Све је готово!

Галкин (Лизи)

А ствари Агније Петровне и Наташине?

Лиза

Све је спремно. Опростите молим вас, ако је сложено више него што треба.

Галкин

Не мари! Једном речју, урађено је све што сам заповедио?

Лиза

Све! - не знам само, шта ће рећи госпођа на то, јер она о томе ништа и не зна.

Галкин

То није ваша брига. Ја јој спремам изненађење. Петре, ти ћеш нас испратити на станицу. Одмах узми оне велике кофере, па - марш! (Петар пође, Галкин га заустави) Ритније ствари - понесемо сабом. Ах, још нешто! видиш, ми одлазимо; ви ћете слушати мога синовца, док се не вратимо. Јесте ме разумели?

Лиза и Петар

Смо господине!

Галкин

Тво вам плата за два месеца унапред. Но, шта стојите?.. Марш!

Галкин

Е, сад сам, чини ми се, све удесио како треба! Ама, куд се део тај Гли

Пој. 3.

Наташа (улази с лева читајући)

Здраво, татице!

Галкина

Здраво, мила моја, здраво!

Наташа (седне на канапе и смеје се)

Галкин

Чему се то смејеш?

Наташа

Врло смешна прича; тата!

Галкин

Хм! А како се зове?

Наташа

"Преварени мужеви".

Галкин

А где си нашла то ђубре?

Наташа

Галкин

дивно, врло лепо! - К' расно васпитање, нема се, шта рећи!

Наташа (смеје се)

Не, папа! Тај је муж био чудновата будала! Замисли, он чак није ништа опазио.

Галкин (приђе јој живо, нервоз. љут)

Дажеш! Ја сам опазио.

Наташа.

Татице, о чему ти то говориш?

Галкин

Ни о чему! И тај и даје ту глупу причу. (за себе - иде десно.)

Како би, јој само поменуо о путовању? (приђе) Наташа, пиленце моје.

Наташа

Шта, папа?

Галкин (седне поред ње.)

Ти си ме више пута молила да путујемо на... Крим, или - на Кавказ. Хоћеш ли сад мало да се пројеш?

Наташа

Не верујем ти! Ти си ме толико пута преварио.

Галкин

Ама сад истину говорим! Хоћеш ли?

Наташа

Доста, папа! (плесне рукама). Како је то дивно! Татице, дај да те пољубим. (Љуби га) Мили! Добри! Драги!

Галкин (усп.)

Доста, доста! Ама доста, кажем ти!

Наташа (усп.)

Папа! Реци сушту истину! Идемо ли заједно?

Галкин

Ох, Боже! Рекао сам, па свршена ствар.

Наташа

Та те пољубим! (Љуби га) А то, тако још... и још, сад доста!

Кад идемо?

Галкин

Па, ето, та ми не би говорила, како те варам, или ћемо још данас

Наташа

тако брзо?... трчим да се спремам! (пође десно).

Галкин

Звоје је ствари лиза већ сложила; постарај се само за ситнице.

Наташа (врати се)

А хоћемо ли у Јалту?

Галкин

У Јалту и даље од Јалте; куд хоћеш, или ћемо!

Наташа

Тата! Ти си просто душица! Никад се нисам надала таквом изненађењу од тебе. Морам те опет пољубити!

Галкин (брани се)

Не треба, не треба; доста је већ било.

Наташа

Не, не добри мој папа. (Љуби га) Један... два... три... пет... шест... седам.....

Галкин (отима се)

Та пусти ме, ти враже један! Ох, Боже! (Наташа оде смејући се). Ох! И с овом сам ротом. Ама, куд се део тај глиша? Е, ош је то ветромир.

Хххххххх

Гранитов (с кофериом)

драги стриче, ја ти стојим на расположењу.

Гал.

Једва те једанпут јаволи донеше! чекај! ја сам ти, чини ми се, јасно и разговетно казао, да овамо преселиш сву своју имовину, јер неш овде стеновати.

Гран.

Нико!.. драги мој стриче, зар мислиш, да ја не желим извршити твоје повеси.

Галкин

Значи, да си доселио и покретност и непокретност.

Гран.

Наменити тиоген није ни толико имао.

Гал.

То баш није никаква знаменитост, кад се ништа нема. Па у шта трошиш толике новце, то је дивно чудо! зар је триста рубаља, што ти дајем месечно мала сума, а? ни честита кофери ниси стекао, уосталом за све то ниси ти крив! слушај ме сад пажљиво! (Посади га на канабе).

Гран.

Да чујем, драги стриче!

Галкин

Ја данас одлазим са женом и Н аташом на Крим.

Гран.

Нико, ја сам изненађен.

Галкин

За наш одлазак нико не сме знати; јеси ли разумео? Нико жив!

Гран.

Ја се надам, чико, да ти не бежиш од закона.

Галкин

То ти сад, ти вљда мислиш да се ја овим каквим поповлуком, ето ли?

Гранитов

Дардон! заборавио сам да си ти богат човек и газда једне велике купе.

Галкин

Слушај да ти кажем, зашто бежим тако журно! Помисли само, моја жена Гнија Петровна...

Гран.

За самрти?!

Галкин

Од горе, драги мој! она ме вара!

Гран.

То не може бити, чико! ја ти гарантујем за њу.

Галкин

Остави се тога! ти ми гарантујеш.

Гран.

Али допусти да ти кажем! замисли! почнем се ја једном бој удварати, а она ме, чико мој, тако избурси, да нисам знао где главом да ударим.

Галкин (усп. иде лево)

Плуј! дивне ми ствари причаш, по богу брата! - но ово је, драги мој, далеко озбиљније. (приђе) одавно сам опазио, како се један господин, непрестано врама око нас. Ма куд пошли - у позориште - на концерт - он ту, да ту.

Гран.

Нико! веруј ти мом донжуанском искуству. то није ни више ни мање до једно најневиније кокетирање.

Галкин

Најневиније? Врло лепо! по твом мишљењу је и дописивање ствар невина,

Гран.

А се моја страна дописује?

Галкин

А, дописује се!

Гран.

Али од куд ти то знаш?

Галкин

Знам! Пошло ми је до руке једно писмо. (усплахирено) Тај се нитков зове Валеријан Петровић "хијацинтов".

Гран. (усп.)

И ти знаш садржину тога писма?

Галкин

Као ових пет прстију! Копирао сам га. (говори писмо на памет) "Милости господине. Ја најзад уступавам вашим непрекидним молбама и пристајем да се видим с вама. Пристајем, и ако сам потпуно свесна, да није лепо што тако радим, мужу иза леђа." - Је ли добро? - "Али вас жалим, искрено жалим и зато вас молим да дођете к нама сутра између три и четири сата по подне!..." "А то је брате, данас..." "Ја ћу се постарати да нам нико не смета". - Григорије, шта велиш на то, а?

Гранитов

Чико, ти се мораш тући с њим. Ја сам ти сведок.

Галкин

Хвала лепо, Григорије Сергијевићу! Још ми то треба! Од мене је, брате, и ово много. Ја мислим, да је најбоље умачи од таквог подлаца. Ето, то је све! Па нека нас тражи у Јалти! Поседећу на Криму једно три месеца. А за то време могу оном скоту где год и ноге пребити. Јеси разумео? Ти остајеш овде као домаћин. Само ником ни речи о томе, где сам ја! Јеси разумео?

Гранитов

Чико, нем сам као гроб!

Галк.

Две-ти новца за овај месец. Завидући послану ти из Јалте.

Гран.

Мерси, чико!

Галк.

А он чим дође, ти нега за јаку!

Гран.

Ја зар је он добио стринино писмо?

Галк.

Зар ти мислиш, да сам ја будала, шта ли? Разуме се! Ја сам га прочитао, копирао и послану га на адресу - ево их, иду!

6 пој.

Пред. дгн. па Наташа.

трина!

Гран. (клања се)

Дрнија

Драво! Јеси чуо новост? Ми одлазимо и то сасвим изненада.

Галкин

Ве је чуо. Он ће остати да газдује у нашој кући.

Дрнија

Аааааа! (за себе) А хијацинтов долази овамо.

Галкин (тихо Гранитову)

Јеси видео, како је дирнута у живац!

Дгн. (за се)

Ад бих могла објаснити Григорију.

Галкин (Гледа на сат)

Вел је време да кренемо. (виче) Наташа! Наташа!

Нат. (дође)

Ево ме, ево пала!

Галкин

тајде брже! само нам је четврт сата остало. а ти, Гришо, не заборави, што сам ти рекао, јеси у о сад - збогом! пиши!... Не, не! Боље немој писати! ја ћу писати теби! (гура жену и кћер). Па полазите, свраке једне, јер ћете одоцнити!... збогом, Гришо, збогом! (застане на вратима) над дође онај угурсуз, а ти без разговора за јаку, па... - збогом! (оде)
Гран.

те ви, ена! да је - бон воајаж! ама, баво га знао, ја падох у смешан положај, благодарени љубомиру мога чике! - хм! - чикина је кулица прекрасна сигурно има и вина у подруму. а ево и цигара... а! овде се може славно проливети.

Пој. 7

Свист. и Гран.

Свистунов улети

Део и мење!

Гран.

Аполошка, страшило, то си ти!

Свист.

главом! - чим прочитах твоје писамце од три врсте и двадесет и две орграфске грешке - опрости, пријатељу, али ти си магарац - одмах сам раи и дигао се да потражим твој нови стан.

Гран. (усп.)

Је ли да је диван?

Свистунов (усп.)

Божанствен!... а шта, ти овде као да играш роинзона?

Гран. (размене се по дивану)

Ви мон ами!

Свист.

Е, кад је тако, онда ти се и ја досељам као Петко... ејен?

Гран.

Тре бјен!

Свист.

видиш, у мало не заборавих? - над сам пошао амо, сретнем ти нашег јединственог шмула Пејсикова. он ме замоли, да ти напоменем, да је сутрок твојој меници. и помисли само, какав је то скот! и пошто неће да пролонгира!

Гран.

А што тако жури?

Свист.

Ти немаш новаца?

Гран. (усп.)

Дивља ко питање! а где ћу наћи 500 рубаља? ја нисам милионер, мон ами!

Свист.

знам, већ. него знаш шта? тај те угурсуз може лепо стрпати с оне стране катанца.

Гран.

па ме затвори због дуга! до бавола!... ваља промислити, како да се отклучи та изненадна напаст.

Свист.

тај, да се мисли. (певна) хм! - баво га знао, али то није добро. овако красив стан, па на једанпут такво разочарење!

Гран.

Ама, слушај, аполоне! можда не ипак пролонгирати?

Свистунов

знам ја нега толико година! озбиљно је рекао, скот један! него деде да промислимо! (ходају).

Гран.

деш, брате! што да мислимо овако на сувома наредим да се донесе

Свист.

Шта, зар је код тебе кључ од подрума? Ми смо онда избављени.

Гран.

Како? На који начин?

Свист.

Врло просто! Продаћемо вино.

Гран.

Дих, Аполоне, како си глуп! Вино треба пити, а не продавати!

Свист.

Чекај! (шета) У ма ли твој чика доста сребра? Да рескирамо па да га заложимо, а?

Гран.

Ти си данас глуп, ужасно си глуп, Аполонка! Лепо, бога ми! Па кад чикино сребро заложимо, чиме ћемо га искупити?

Свист.

Заиста, нема се чим!

Гран.

Ја те само слушам, слушам... и из свега тога извео сам један закључак који ти, драгић мој Аполонка, ни најмање неће ласкати.

Свист.

Само без грдње, молим те!

Гран.

Ти ниси никакав финансијер. Парол донер, баш никакав!

Свист.

Чекај, чекај. Не сметај добром јунаку крупну мисао мислити. (Посматра горе стан). Реци ми, молим те, је ли твој чика отпутовао на дуже време

Гран.

На три месеца.

Свист.

Ура! Новац је у џепу. Паде ми на ум генијална мисао. Да издамо чикину кућу под кирију.

Гран.

Аполоне! - Доле с Парнаса! Ми шта ће после чики пријати његова послушар

Свист.

Којешта! Купаће за 10 рубаља. И тако, ми ћемо лепо удесити намештене собе и издати их! Кирију ће нам положити, разуме се, унапред, и онда ћемо исплатити јеврејину меницу, или му дати отплату, па ће пролонтирати. Ти ћеш бити газда, а ја твој настојник! - Реци, зар то није паметно?

Гран.

Аполоне! Ти си геније!

Свист.

Не ласкај ми, молим те. Ја овог часа пишем објаве и леним их на прозоре.

Гран.

Пиши! Заиста је то оригинална идеја. Заболски оригинална! Ја мислим, биве боље, да издамо сваку собу за се; тим пре, што је кућа за тај посао врло подесна.

Свист.

Разуме се! Сваку собу за се! Дакле је наћи сиромашнијег киријџију, не богатијег! Готово! Напред, да ленимо! (Оду).

Гран.

Напред!... И заиста зар чики није свеједно: становао ко у његовој кући, или сила празна! По мом мишљењу још је боље, да ко год станује голика кућа, па никог сем мене и Аполонке.

./.

Пој.8

Гран.и Петар

Хитиши Гран.

Шта је? Јеси ли их испрастио?

Петар

Јесам, господине. заповедили су ми, да вас поздравим.

Гранитов

Хвала!... него, Петре, - сад ћемо почети да живимо новим животом. Прво и прво пустићемо кирајџије, да би било веселије.

Петар

То јест, како то, господине? кирајџије... ваљда госпођице?

Гран.

И госпођице и кавалере. А друго, ево теби 10 рубаља.

Петар

Захваљујем.

Гран.

То ти је као капара. Само пази. Ако кажеш чики, кад дође....

Петар

Немајте бриге, господине. Ни уста нећу отворити.

Гран.

То исто важи и за ~~неку~~ оштре.

Петар

Разумем.

Гран.

А сад можеш попити коју у моје здравље. - марш!

(Петар оде)

Пој.9

Гран.и свист.

Свист.

Свршено! Прилепљено!

Гран.

Само знаш шта, брате! кирајџије с децом нећемо пуштати!

Свист.

~~Руче~~ се деца! Та до врага с децом! Хука, дрека, лиска... Не треба! - него да тражунамо, шта ћемо добити од кирајџија. Овде су две собе, кроз које се пролази... Видиш, а где ћу ја спавати.

Гран.

Уз кујну има прекрасна соба.

Свист.

Прејасно! - а ти?

Гран. (покаже собу с лева)

Дво овде. Сала за госте остаје неутрална!... Ах, баво га однео! Па ми ни у једној соби нисмо наместили кревете!

Свист.

То ћемо сад, Григорије! - на посао. (Оду обоје на лево).

Пој.10.

Передовиков на свист.

Передовиков уђе нервозан

Звони дуже). Никога! апсолутно никога! ни живе душе. Звоним! не отварају! Гурнем врата, отворе се... идем, вичем, - нигде никога! Чудновате собе! Намештајем!... Еј! има ли кога? Еј! има ли кога?

Свист. (своља)

Измах!

Перед. (хода собом)

Аха, једва једном!... А! овде не, чини ми се, бити добро за мене. Гробна тишина. Као да су сви становници изумрли. За моје живце то је прави проналазак. Дивота! Јединствено! Одавно сам маштао о тако идеалној тишини и гле!

Свист. (улетити с портвишем)

На служби.

Перед.

Ви сте момак?

::: Свист.

Како што видите.

Перед.

Је л'те, љубазни, издају ли се овде собе?

Свист.

Издају се: хоћете да видите. Надам се да ће вам се свидети.

Перед.

Да, да. Кажи ми само, молим те, је ли овде уопште тишина?

Свист.

Мир, тишина и спокојство ...

Пој. 11

Гран. и преј.

(чиатени се) Као у гробу!.. Препоручујем се: господар ове куће!

Перед.

Да, да. А шта стаје ова соба?

Гран.

15 рубаља месечно. Плани се у напред. Мислим да није скупо?

Перед.

Није, пристајем. (запуши уши) Ах, оставите, молим вас! Том вашом руком је тапету, страшно пушкате. Ја сам човек врло нервозан.

Свист.

[ардон]

Гран. (за се).

Врло пријатан кирајџија.

Перед. (вади новац).

Звол'те, дакле могу се одмах уселити?

Гран. (гара руке)

Ожете овог тренутка.

Перед.

А, молим вас, не тарите руке. Ви тиме страшно пушкате.

Гранитов

Ви сте врло осетљиви.

Перед.

Сувише! Књижевни рад растројио је моје живце до крајности. А ја се ви тридесет година бавим тим племенитим занатом.

Гранит.

Збога ми је драго, што имам таквог кирајџију. Спростите за моје не-сромно питање. Пишете ли ви романе?

Перед.

Не, што се деси! И романе и стихове и уводне чланке и белешке из изворишта. Да није екстернитета? Ја кореспондирам из Београда, Софије, Мама, да иза или отуд из Лондона. Ми заклетим књижевници не можемо се рећи никаквог посла. Зашто цупкате том ногом? Хоћете да полудим! Ја сам нарочито тражи стан, где би био потпун мир и тишина... Замислите, триста станова ја променим за годину дана и опет не нађем што ваљим.

Крџије. 11111

Пој.12Преј.и Вихрев.Вихрев (улази)

Опростите, ш о ћу вас узнемирити једним питањем.- да ли се овде издају станови?

Свист.(покаже собу)

Је ли по вољи? (ОДУ).

Гранит.

И ви нисте покушавали да лечите своје живце?

Пред.

Да ли сам покушавао, питате? Пет стотина лекара су ме лечили! Прогу-тао сам масу лекарија: слатких, горких, киселих, пресних, зелених, белих, плавих, жутих... Пио сам на кашике, гутао читаве флаше, па ништа не по-маже!... И шта више - све горе!

Свист.и Вихрев(излазе)Вихрев

Ову собу ја задржавам за себе!

Свист.

Издао сам за педесет рубаља и примио новац.

Гранит.(клања се)

Врло ми је мило. А ваше ствари?

Вихрев

Донелих их до вече. А сад, част ми је, -идем у своју собу.(Оде).

Гранит.

Клања се! -опростите, господине књижевнице, а где су ваше ствари?

Вихрев певаПред.

Те врага! То ђавола! Шта је то? Он ће ме уморити! реците му да умукне! реците му, ако бога знате! реците, јер ћу добити конвулзију.

Гранит.

полоне! жури и замоли га да пути.(за се) Бестрага, какве сам кирај-ије узео на врат.

Свист.(Оде журно)Пред.

е да престао?

Гранит.

рестао је!

Пред.

аво би га знао, на шта је хтја то налик! риче као бик!

Свист.(дође)

о, шта је?

Пред.13 пој.Свист.и преј.Свист.

рестао је, али по свој прилици почеће опет. Он вели: "Ја имам право радим у својој соби што ми је воља".

Пред.

, да! Али онда ја одлазим. Ја не могу живети у суседству тога бика. би ме за три сата сахранио.

Гранит.

аните! Мој чика је имао неке запушаче од плута за уши.(тражи по-олу) Само ако их не буде однео. А, ево их, ево! Метните их у уши, па те оглувети за навек. Красан проналазак могу вас уверити.

1
./.
Пред.

је може бити. (запуши уши). Та каквим све дубретома ја нисам запушивао
ши, па на крају крајева опет ништа. Зовните ме, молим вас! Моје је име
Передовиков.

Гранит.

Месие Передовиков! Пе-ре-довиков!

Перед. (смеје се)

Ништа не чујем.

Гранит.

Еј, ви пропали книжевници!

Перед. *месие*

Врло лепо. Апсолутно ни речи не чујем!... Одлични запушачи! Ја остајем
(оде у собу).

Свист. (клања се)

Поси те ђаво!

Пој. 14

(де Кото се) Пред. и Ваљничка

Ваљничка

Је ли'те, молим вас, да ли се овде издају станови?

Гранит.

Ја служим, госпођо! (за се) Дивота! Какав носим!

Свист.

Ово је добро.

Ваљничка

Треба ми добра соба са прозорима, што гледају на улицу, и друга мања
за моју собарину.

Гранит.

Ко је по вољи да видите. Мени се чини, да ће ово бити за вас.

Ваљ.

Дивота, дивота! Да ли није то врло скупо?

Гран.

Аједно са собом за младе 50 рубаља.

Свист.

Јеси ли ти луд? То је највеша соба у чикиној кући.

Гранит.

Е тиче те се.

Ваљ.

Едесет! Тако што може бити. Ја узимам ову собу и данас ћу се доселим
и твојим и мојим картама. А сад до виђења. (оде).

Гранит. (испрати је)

О виђења, госпођо, до виђења. Мислим да ћете бити задовољни са станом
(враћа се) По сто врага, то је лепота! Каке очи!... Какав носим! Дх,
каке су јој очи! Долошка, јеси ли јој видео очи?

Свист.

А, видео сам, да си заборавио узети новац за стан.

Гран.

Касно си глуп, долошка! Зар ја од једне тако велике даме да тражим
кве ситнице?! Којешта!

Свист.

Т се не зна, да ли је она тако велика дама. Молим те, ко је она?

Гран.

Дија Николајевна-Ваљничка! Делушкасто име! Ми до врага, ми имамо
и много посла. Долошка на посао! (оде лево).

Пој. 15.

Бобриков. Наст. и Марица

Бобр.

Ово је да је овде. Улици стан је рата отворен. У соби...

никога. Господо домаћини. Господо домаћини! Чуј! Ни хелава ђавола!

Настасија

Фууређу! Не могу више, не могу.

Бобр.

Мене нешто боли око појаса. А ко је свему крив? Све ти, матушка. Од 8 сати изјутра трчимо по Петрограду. Исплазисмо језике, тражели стан. А с'ог не нам врага, допустите да вас запитам? Могли смо срећно просвестити у гостионици ова два месеца.

Наст.

Ах, лутити! Ти знаш да ја не трпим те твоје гостионице. - Марице, седи!

Бобр.

Шве је то красно! Али зар се може наћи стан по твом укусу? Та ти неш на сунцу наћи пега!

Наст.

Ах, остави се, молим те. Ја знам шта ти тражиш. Ти мислиш, да ја нисам пазила! Деца не смеју слушати све, што родитељи говоре. (Марица разгледа слике) Ти мислиш да ја нисам опазила како ти много више гледаш на лепоту газдарица него на удобност стана.

Бобр.

То, опет почиње стару песму.

Наст.

После, она тако ужасна скупоћа! Та у нашем месту за те паре може да се купи кућа. Марице, оди овамо! - Степане Степановићу, шта је ово? овде нема никога, а? Да не дођосмо у дом где од кошере лече?

Бобр.

Они не, не брине. мени је мило да се бар мало одморим. ух, брате, балов да ми је железница прешла преко носа.

Пој. 16.

Преј. и Передовиков

Перед. (долази)

А, да! живни зашупачи. апсолутно ништа не чујем. како то благотворно тиче на моје живце.

Наст.

Допустите, да вас запитамо. издају ли се овде станови за путнике? Степане Степановићу, он је мора бити наглув.

Бобр.

Простите, молим вас. ми идемо знате, обуда и видимо објаву на првозору. разумете ли: објаву? - Настасија Ивановна, он је глув као топ.

Наст. и Бобр.

Издају ли се овде станови или не?

Перед. (смеје се)

Ште нешто рекли?

Бобр.

Ујјиви сте глуви тетреб!

Пој. 17.

Преј. Гран. и Свист.

Гранитов (за себе)

Ве нирајчи је. све иде касподмазано. - простите, господо, што сам се држао. аполоне, покажи себе!

вол'те!

Свист.

Наст.

Мо, Степане Степановићу.

(Оду свист. наст. и бобр.)

Перед (пружи руку Гранитову)

Да! хвала вам, - ја ништа не чујем. (Оде). ХЕДЕ ХВАМЯМИ ХОДЕ ХЕДЕ ХЕДЕ

р. 13.

Гранит. (спазји Мару)

к, какво ~~дево~~! Пardon мидмоazel! зар ви нећете да погледате себе?
Мара

к, не! што се родитељима допада, допада се и мени.

Гран. (за се)

ако је мила и послушна, опростите, ви сте овдашњи?

Мара

а!.. ми смо из унутрашности. татица је овде послом дошао, па је и нас
овео.

Гран.

кадите ми, како вам се допада Петроград.

Мара

а сам га веома мало видела, али он чини силан утисак.

Гран.

к, очице! те очице! дма баш горе. лепота девојка. нема разговора, овде им
ава стан дати.

Пој. 18

Преј. наст. бобр. свист.

Н аст.

колико ти, брате, стаје овај стан?

Гран. (брзо)

едесет рубаља!

Свист.

бра и бог не ишчупасмо се од кредитора.

Бобр. (тихо)

тушка, ја мислим да је то јевтино.

Звонце и Лариа из собе Передовикова

Свист.

а, нека баво носи нервозног књижевника! (оде)

Наст.

немо узети овај стан. Степане Степановићу, подај капару. Надам се,
тушка, да не нам суседи бити мирни и учтиви.

Гранитов

што се тога тиче, будите спокајни, госпођо.

Вихрев пева

Н астасија

шта је то?

Гранитов

је, чини ми се из "тоске".

Код Пред. лом и дрека

Пој. 19.

Преј. и свист.

Свист.

ети Гранитову) глише, пријатељу, казуј где је извојак.

Гранит.

о де ти?—шта се десило.

Свист.

ом несрећном књижевнику твоји залупачи отишли сасвим унутра у уши!
зумеш ли? не може да их ишчупа, па луна све у комаде!

Гранит.

авола! због нега ду још и полудети.

Двојица оду у собу Передовикова

Настасија

е, Степане Степановићу, овде као да није баш сасвим мирно.

Воорик.

Али је зато јевтино. Је ли тако, анђеле мој?
Из собе Вихрева певање

Из собе Пред. прасак и ларма ужасна

З А В Е С А

Чин II

Над се дигне завеса из собе Вихреве певање и свирање

Пој. 1

Передовиков, па Петар

Пред.

(Утрчи, залуци уши) момче! момче! Петре!

Петар (утрчи)

шта заповедате, господине?

Пред.

замоли тога клипана суседа, да прекине ту музику. То је, баво си га
знао, шта: целог дана или пева и урличе или свира.

Петар

разумем!

Пред.

кажете му, не могу од њега да радим. Ја не могу да пишем од те негод
узике, разумете ли! (Петар оде) престао је чини ми се! (спусти руке) Н
иче!... Ама ужасно риче, гад једва! Чуј! (Оде у своју собу).

Пој. 2

Вихрев и Петар

Вихрев

добро, брате, добро! Шта опет мумлаш? то престао сам. Чудан је тај мој
сусед! Још, бајаги, књижевник! Никакву вештину не цени! Него, ја идем,
ти се постарај, те намести моју собу. Ако ме ко тражи, реци му: отишао
у доручку је. Разумеш? (Оде).

Петар

разумем. (Оде).

Пој. 3.

Гранитов

...није то лако бити газда намештених соба! Једнако си у послу. Чини
мне свет ова крајина је. За сваку ситницу зову домаћина, па тако мораш
јутра до мрака.

Пој. 4

Воор.

Грорије сермијевину!

Гранит.

Баво, степане! Степановићу! Како вам се допада наша јучерашња забава?

Воор.

Гранитов! Дашто је најглавније, ви се тако слажете са мојом женом, да је
је била готово љубазна.

Гран.

је ваљда! А зар то тако ретко бива?

Воор.

О ретко! У то знате због чега? због љубоморе! Још од првих дана наше
брачног живота почела је бивати љубоморна на све што носи сукињу.

Гран.

Урно је за то имала и разлога?

Бобр.

Сасвим ништавног! Имали смо, знате, собарицу, - онако "бел фам", лепу на око. Имала је, да не претерам, такве зубе, какве је ретко и какав зубни лекар могао имати у свом излогу. Порцелан!.. Па једанпут из радозналости знате, ја је узмем за подбрадак и рекнем јој: покажи ми

Гран.

Није то право, није!

Бобр.

Проста радозналост, части ми! А зуби-веп не могу бити лепши! И тако ја хој завирујем у зубе, а моја ти Настасија Ивановна иза мојих лева на тако:-

Гран.

Милер!

Бобр.

У почетку. Али после читава комедија. Потпуно неповерење, нарочито овде у Петрограду... Не пушта ме с о и ју.

Гран. (споља)

Утепане Степановићу! Јеси лишту?

Бобр.

Разуме се, анђеле мој, овде сам. Треба ли ти нешто?

Гран.

Не, ништа.

Бобриков

То, видите ли! Ни макао се нисам, а она ме већ тражи! Ха, ха, ха, ха!

Гран.

Ему се смејете, Степане Степановићу?

Бобр.

Ако да се не смејем, молим вас! Све су те жене луде и глупе су, драги мој, и вертикално и хоризонтално и перпедикуларно.

Гран.

Ислате?

Бобр.

Зерен сам! Па ево, помислите! Под оваким старатељством-као што је она-смем ли ја и помислити на друго женско створење, а?

Гран.

Тачно!

Бобр.

Међутим (осврће се) ја имам већ свој роман!

Гран.

Какв роман?

Бобр.

Бавни!

Гран.

Може бити!

Бобр.

Бити ми! И то још великосветски роман!

Гран.

А се) с таквом пушком. (Гласно) Није то ружно није!

Бобр.

Знате ли, где се тај роман догађа? Овде.

Гран.

Ор? Овде? Пред жениним носом.

Бобр.

Сам већ рекао, да су све жене луде --- ха, ха, ха...

Гран.

Па ви сте грави "он дуан"!

Овојина се смеју

Гран.

простите, а да ви не заводите моју собарицу?

Бобр.

ешто друго... више!

Гран.

више? Не разумем.

Бобр.

амзел Ваљницка!

Гран.

звизне) А! Нисам се надао! Отац породице, са седом косом...

Бобр.

есст! Не вичите толико, тако вам бога! Јер може чути Настасија Ивановна! Чујте, Григорије Сергијевићу, дајте ми вашу руку! Ви сте пленит човек!

Гран.

ислим.

Бобр.

ајте ми часну реч, да не, пре свега то остати међу нама, а друго, да елете отимати од мене Софију Ваљницку.

Гран. (смеје се)

рло радо! Врло радо!

Бобр.ик.вала! Ви сте потпуно појмили, шта ми овде лежи (покаже на срце).
вала вам! Дајте да вас пољубим!Гран.

е треба. Не треба!

Бобр.ик. (посади га на диван)к, да знате, каква је то жена! - Чудо!... те милоште, те дражи што их она
да! Рабо га знао, колико кипи, кипи! А знате ли, да ме она до сада стај
вно 600 рубаља и 75 копејки.Гран.

кле, како изгледа, ви плаћате и вене рачуне.

Бобр.иковсве, него оне крупније... шта деша? Дође, пушне ти рачун у руке, а
...хе, не можеш да је одбијеш! Ја је срце од камена, - пукло би! А што
најглавније све је то испред носа Настасије Ивановне!Гран.

сте, како видим, најкорелији Дон Жуан.

Бобр.ви мислите? А?... стари јунак не уступа лако. (усп.) Погледајте ме
о. где дођем, ја освајам. (седа). Данас ћемо доручковати - тет а тет -
о се то каже.Гран.

ресторану?

Бобр.куд ви одосте! зар би ме пустила Настасија Ивановна? Овде ћемо до-
ковати! Оно истина, овај не ме доручак коштати 25 рубаља, али је
зато тет а тет! Хе, хе, хе! А да нам не би сметала Настасија Иванов
сам нешто сислио. Искренуо сам рукопис, па сам јој написао аноним
писмо, да му бајаги, имати рандеву у пасажу. Разумете ли!... Она ће
ити тамо, као разјарена тигрица, а за то време, ја ћу се овде забав
а са неважицом! Ха, ха, ха!Пој. 5Преу. и ПетарПетар

одине, водоноша је дошао по новце.

Гран. (усп.).

тво одмах!.. Е, Степане Степановићу, браво! Ви сте јунак! ха, ха, ха!

Бобр.

Е, да кажите ми, молим вас, у чему сам ја лошији од Наполеона? ха, ха, ха

Гран. (оде)

пој. 6

Преј. 4 Е. Стасија

Наст.

Зему се тако слатко смејеш, а?

Бобр. (узвиљи се)

Ја зар сам се ја смејао? чудновато? Ја то нисам ни опазио? Треба ли што ушнице?

Наст.

Тај тела сам нешто да говорим с тобом.

Бобр.

говори, анђеле мој, говори!

Наст.

тво, у чему је ствар. Јанас ћемо буфочкинима у госте.

Бобр.

одмах?

Наст.

не, вечерас!

Бобр.

то је друга ствар. А зашто не би и отишли? Ја идемо! Ми смо се са њима скоро упознали, а чини ми се да су сасвим честити људи.

Наст.

породица је по мом мишљењу ваљана.

Бобр.

есравњена! А вечерас може! Вечерас ћу ја са задовољством.

Наст.

а видиш, шта сам ја смислила. у нашем местанцу Марица нема младожење рема себи. Сви су младици нешто... онако...

Бобр.

дон куана највише. уенште трице, анђеле мој.

Наст.

мо ми је, што смо једног мишљења. род буфочкинових младеж се често стаје. Но зна, може се наћи какав ваљан човек, па запросити њену ку.

Бобр.

прекрасно! разуме се, да не се наћи никаква будала! - младожена има доста живота! Дјмо вечерас.

Наст.

сада хајдмо у трговину.

Бобр.

зашто?

Наст.

ља што узети Марица за вечерас.

Бобр.

то радо. иди, анђеле мој, иди!

Наст.

ма ту иди, него хајдмо. узми капут и понеси мој мантил и пешир.

Бобр.

стасија Ивановна, анђеле мој, иди ти сама! то не боље бити. мени зуб реца, и то онај крљав.

Хџахџ

џџџџџ не знам ја, да се

Наст.

Ни речи, г-не. Знам ја, да се теби не иде због којегега, али ћеш сад опростити, друкчије не бива.

Вобр.

Али зуб!...О, Господе!

Наст.

Степане Степановићу.--Марш!

Вобр.

Али ја не могу дуго издржати на ваздуху.

Наст.

За по сата бићеш код куће!...чујеш ти шта ја говорим, а?

Вобр.

Одмах, душице, одмах! (З а себе) Ово је ђаво, а не жена. (Оде у собу).

Наст.

Ра хајде брже! рчак један!.. Марице, ми се кроз пола сата враћамо, разумеш ли?

Мара (слоба)

Добро, мамице, добро.

Наст.

Ма, шта радиш, Степане Степановићу?

Пој.7

Наст. и Вобр.

Вобр.

Ма, ево ме идем!

Наст.

Дај ми пешир! (мметне на главу). Дај ми мантил! А сад хајд! чекај!

(Закључа врата и узме кључ код себе).

Вобр. (одлази)

Наст.

Ај боље је затворити, за сваки случај. С младом девојком никад ниси токо јан. Степане Степановићу, реци ми, ако Бога знаш, зашто све беши од мене? руку овамо. Но, сад марш! (Оду).

Пој.8

Гран. (дође)

Марш! ја оде, Марица је сама. (Приђе вратима) Маро!.. Марице!.. Ја сам!

Вори!

Мара

могу, врата су закључана.

Гран.

А врага! Но, то је још требало! чекај! Можда ће се подесити кључ од угих врата. (Проба кључеве) Аха! тичице, излети из кавеза!

Пој.9

Мара и Гран.

Мара (падне на прси)

Ива једном! тако ми је тешко без тебе! Ето, цео се дан не видесмо. Ето ме не пољубиш? да се не љутиш на мене?

Гран.

И да се љутим, лудице моја?

Мара

Може бити опрезни да нас ко не опази. Стани овде код изласка и пази нас ко не изненади, а ја ћу стојати на прагу.

Гран.

драга моја...

Мара

Им те, само никак "но".--Ето, тако је добро. Ми видимо једно друго

можемо спокојно разговарати. Ти си тако мио и послушан, да заслужи-
ш пољубац. Ето ти на! (пољуби га).

Гран.

Ах, како је мила!

Мара

Ах, Глишо, кад би ти само знао, како је у мојој души, кад помислим да
је морам вратити у паланку. Уили мој, реци ми искрено, хоћеш ли ме
заборавити, кад одем?

Гран.

Дар ти сумњаш у мене? (Грије је).

Пој. 10

Проф. и Нефедовиков (журно изиђе)

Мара (се крије)

Гран. (скочи у страну)

Аро маро! Отишао је!...

Мара (се појави на вратима)

Али је видео кад се пољубисмо?

Гран.

Не верујем. Сва су та господа књижевници ужасно расејани. Знаш шта!
Јајна мисао. Прозори Вихревљеве собе гледају на улицу, а ја сам ви-
део, кад је он отишао. Можемо тамо бити сасвим безоризни, а у исто
време видети све, који иду и који се возе. Шта ти мислиш?

Мара

Векрасно! А што је најглавније, смотрићемо мамицу и татицу. (Оду)

Пој. 11

Извршитељ, Петар на Гран.

Извршитељ

Акле, господин Вихрев није код куће?

Петар

А је!

Изврш.

А је једно. Коже се извршити попис и без њега. Где је његова соба?

Петар

А је! (На вратима се сукоби с Гранитовим) Господине, дошао је изврши-
тељ да попишта ствари господина Вихрева.

Гран. (клања се)

Ако ми је, господар меблираних соба, Гранитов. Уао ми је, господине,
ако сте се узалуд трудили. Господин Вихрев нема ништа од својих ства-
ри сем једну плуваоницу и грамофон, а све остало је моје.

Изврш.

А немо сад!?... Попишћемо плуваоницу и грамофон, а ви ћете бар про-
нит и једно друго.

Пој. 12

Проф. и Наст.

Наст. (улети задихана)

... траги Григорије Сергијевићу, да ли је овде дошао мој Степан
Ивановић?

Гран. (за се)

Ако је погодила, кад ће доћи! Не, Настасија Ивановна! А што?

Наст.

Ако је од мене, разбојник један. Уз дућана побегао! Чао да у земљу
иде! Али нека! Чаће ми шака! Показати ја њему, како се од жене
отиде! (Оде својим вратима). Марице, Марице! Заспала! Спавај, лудице моја!
Ахај, мила! (Седне).

Изврш.

господине, будите тако добри, па ми покажите, шта је ваше, а шта господина Вихрева!

Гран.

врто радо, изволте. (Петру устани на врата Вихревљева и никога не пуштај. (Оде с изврш. у собу Передовикова).

Наст. (узнемирена)

овде као да ствар није сасвим чиста. Извршитељ тражи Вихрева, а нега оде да попише књижевникове ствари. То је комедија. - Петре, роде, ходи едан часак.

Петар

не могу, госпођо, стојим на стражи.

Пој. 13

Пред. изврш. и Гран.

Изврш.

ми, молим вас, ја немам шта да напишем. Три табака исписане хартије, четврт фунте дувана и ... више ништа.

Гран.

а да радим, господине, е, таква је судбина свију наших књижевника. Уца се по челу овде имају много, а за остало лете опростити.

Наст.

опростите, господине. Григориј Сергијевич се преварио. Ви сте, чини ми се, хтели да напишете ствари господина Вихрева, а отишли сте у собу господина Передовикова.

Гран.

језик пресекла!

Изврш.

молим вас, па шта то значи?

Гран.

вдон! Доиста, преварио сам се. Али свеједно. Ја вас у ту собу нећу отити. Колико треба за господина Вихрева?

Изврш.

рубаља.

Гран.

али по вољи да примите новац?

Изврш.

је још боље. Дво дају вам одмах и признаницу. (Пише) још треба суд-таксе 4 рубље и 60 копејки.

Гран.

за пакост ни копејке више немам. - господине, молим вас, ја ћу вам послати.

Наст.

го, драги мој? Ја могу помисли сиромасу. (Извади новац) Дво 4 рубље и копејки.

Изврш.

и! ~~Застај! Овде немам никаквог посла.~~ Јаст ми је - клањам се. (Оде).

Гран.

поштовање.

Наст. (усп.)

орије Сергијевичу, то је од вас врло неметно... врло... него знате једну молбу на вас! Покажите ми његову собу!..

Гран.

стите. Настасија Ивановна, не могу! Никако не могу!

Наст.

ожете! Нечувено! Ви сте, господине мој, нека варалица.

Гран.

Настасија Ивановна, ја вас уверавам.

Наст.

Тамо је нека жена. (за се) Зацело је љубавница оног мог разбојника.

Гран.

Ја вас уверавам, Настасија Ивановна, да тамо нема никакве жене, али вам зато ипак не могу показати ту собу..није спремна.

Наст.

Над је тако, ми ћемо причекати. (седне и плете чарапе)

Гран. (за се, седа лево)

Али ја је морам по што по то испратити одавде. Само како? То је питање. (Седне на столицу крај врата и чита новине).

Наст. (мотри на њ)

Чита новине! Нека! Мисли, ја ћу се мади одавде. Нема братац! Или ћу дознати, ко је у соби, или ме неће бити.

Гран.

Е, па да не пукнем од једна. Таво га знао у каквом сам ја положају. (хуче).

Наст.

Хучите, хучите, али га не исхукасте!

Пој. 14.

Преф. и Воор.

Воор. (нагло уђе)

Ура! Све је удешено како ваља! Она бела у 2 сата допи с пробе, а у 1 сат не моја баба довати писмо. Где, који јашу заборавих да платим. (Потрчи натраг)

Наст.

Степане Степановићу! Степане Степановићу! Ама куд опет оде? Разбојнике! А! Степане Степановићу! (Потрчи за њим).

Гран.

Ура! ...Планина ми се свали с леђа! (Отвори врата) Марице! Брже излази!

Пој. 15

Мара (промоли главу)

А је ли мама већ отишла?

Гран.

Отишла је, али не се одмах вратити! Брже у своју собу!

Пој. 16

Преф. Наст. и Воорик.

Наст. (вуче мужа за руку)

Дед, сад говори где си био? (заустави се и гледа зачуђено час у Мару час у отворена врата) Свети оци! Шта је ово? Дакле за тебе ли ја дадох 4 рубље и 60 копејки.

Гран.

Настасија Ивановна!

Мара

Алишо, нашта лагати?

Наст.

Детпа она му вели "ти". умрећу!

Мара

А шта је с тим? Ми се волимо. Зар је то грех мамице?

Настасија

Иди у своју собу. Ја ћу се већ с тобом разговарати, како ваља. Мара оде! И с вама ћу се, господине разговарати, причекајте само! - На те нећу заборавити, разбојнике један! (Оде за Маром).

Бобр. (за се)

Д већ разуме! Сад сасвим разуме!

Наст.

бро! Ухватићу га на месту. Ох, ти ћелави Дон Жуане!

Бобр.ик.

Ђеле мој, то је, ваљда, од буџочкиних.

Наст.

, од буџочкиних!

Бобр.

, како они тамо? Јесу ли здрави?

Наста.

, рави су!

Бобр.

, хвала Богу!.. Ум! Него знаш шта, драга моја! Има већ више од недеље на, како не видех Петрова. То је онај, што ради за нашу ствар. Требало да идем до њега. Шта ти велиш?

Наст. (за себе)

ам ја тог твог Петрова, разбојниче један! - Па добр, иди!

Бобр.о одмах! Сад ћу га таман начи код куће. До виђења, анђеле мој, до ви-
ња! (за себе) Шинуће за мном као стрела! Дови ти, бабо, по пасажу,
ви! Хе, хе, хе, хе! (Оде певајући)Наст.

шао! у потеру, Марице, Мара!

Пој. 21Мара, Гран. Наст.Наст.

идмо у пасаж. Одмах. Овог тренутка!

Мара

што, мама?

Наст.Боже! Заручница већ, ких па пита зашто! Зар нам мало што шта ваља
ити. Брже, драга моја, брже!Мараах (Износи шепир и мантил) Глишо, теби не сме бити досадно без
е. Ујеш? До виђења! Но, шта ти је?Гран.

та?

Мараи си ми младожења! Боже, како си глуп! Брзо, лудаче, да се пољубимо!
бе се)Наст.у ја теби, што га љубиш толико. Та онако је већ сасвим оглупео.
и! (Оду)Гран.та, само магла на очима... Та није могућно, да се заиста женим!
о би га знао шта је, али ме врло брзо укебаше!22 пој.Прет. и свистуновГран.

јатељу, честитај ми! Ја сам младожења!

Свист.већ видим на твојем киселом лицу. Па како се зове будућа госпођа
итова?Гран.

козел Бобрикова.

Свист.

ти! Па ти сад присти у стан родитеље са девојкама. Ја сам то још
знао, јер чим уреше одмах на брак заудари. Ах, ђаво га однео!
ал' не заборавих. Ти имаш депешу. (Даје му)

Гран.

што путиш! (Отвори) Ето ти сад беде! (Да телеграм свистунову)
Свист. (чита)

ми је отпутовао брату у Одесу! Ја и Наташа долазимо кући. Галкинов
(изне) Но, сад ће нам лепо или!

Гран.

јатељу, шта сад да се ради?

Свист.

мислим да треба све кирајџије за врат па напоље!

Гран.

Но, како се то може учинити, како? Али опет-ђаво га однео-ваља ради-
дујеш, Аполоне, препоручујем ти књижевника и Вихрева, а ја на се узим
све остале.

Свист.

ро! Примам. Јесу ли ови моји код куће?

Гран.

јица су отишли.

Свист.

шта! Ја ћу их сачекати у претсобљу. у здрављу. (Сукоби се са Ваљниц-
поздрави је)

Пој. 23

Гран. и Ваљница

Ваљн.

ве, Глигорије Сергијевићу. (Пође у своју собу).

Гран.

а ми је мило, што вас видим Софија Николајевна! Молим вас, на неко-
речи.

Ваљн. (седне)

м.

Гран.

е! знате, морам вам признати.

Ваљн.

и је љубав?

Гран.

алост, не. Другу једну молбу, велику молбу. (узме је за руке) И ако
ткажете, онда ћете убити сву моју репутацију. Ја вас молим да при-
ете.

Пој. 24

Преј. и Мара

Мара

(при последњим речима ушла и падне на столицу)

Гран. (приђе јој)

Ваљн. (за се)

је, чини ми се роман. Ајд' да не сметам голубићима. (Оде у собу).

Гран.

це, мила, драга моја!

Мара

, варалицо!

Гран.

Гран.

нем ти се, да се вараш!

Мара

пази! Међу нама је за навек све свршено!

Гран.

и допусти ми да кажем бар једну реч за своје оправдање!

Мара

им, све знам! О чему си говорио с том дамом? Говори!

Гран.

по! Све ћу ти доцније казати, јер ти сад не могу ништа рећи.

Мара

по што ниси ништа смислио. (Оде у собу)

Гран.

по! Марице! ~~кака~~ шта да радим? Најбоље да бежим. (Пође).
а ташта! Са зла на горе! (Оде у своју собу брзо).

Пој. 25

Наст. па Мара

Наста

ога не ухватих! Женскиња много, а мога разбојника нигде. Није могуће,
су ми се подсмевали. уф! Душа ми на нос изађе! Марице, Марице! А где
Григорије Сергијевин?

Мара (излази)

знам, мамице!

Наст.

није отишао куд, шта ли?

Мара

знам! (Падне јој око врата) Ах, ја сам врло, врло несрећна.

Наст.

стани ти! Што квараш очи сузама? Шта се то међу вама десило?
врло је он крив?

Мара

ори га! Међу нама је све свршено. Ми смо за навек прекинули.

Настасија

је-него још нешто. Ти мислиш да је то тако лако нами младожењу!
сте се нешто и поцевељали, ништа не мари. Ја ћу га приморати, да те
да му опростиш.

Мара

и му нећу опростити, никад! Помисли, он ме је већ изневерио. Застала
га, где нашој суседи љубав изјављује!

Наст.

ојник! Та ја ћу му ~~и~~ ископати! Умири се дете моје! Иди у собу и
ја ћу то све удесити!... Иди, иди, пиле моје! (Отпрати је).

Пој. 26

Бобр. (долази и трља руке)

ми рече, да је Софија дошла. Славно! Једва једном да доручкујемо
мо! (Певуцка) колико среће, колико муке. Ти, љубави, носиш собом.
(Пође вратима Ваљницкине собе)

Пој. 27

Преј. и Наст.

Наст.

не Степановићу!

Бобр.

јуд ову ђаво донесе?

Наст.

У да говорим с тобом. Ти не знаш, шта се овде за време нашег от-
два догодило. Матица је затекла свог младожењу са сусетком.

Бобр.

Ваљницком?

Наст.

Јој је руке љубио.

Бобр.

е?... Дола!... Но, красан ће то бити отац породице!... А, ево и њега!

28 пој.

Преј. Мара и Гран.

Настасија

Горије Сергијевину! Мени је Мара све испричала. То није од вас

Гран.

тасија Ивановна, верујте, нисам крив.

Мара

та си говорио оној дами?

Гран.

Маро, кад би ти само знала? Кунем ти се и љубављу и чашћу, да нисам
в пред тобом. Мила моја, није могућно, да ми не верујеш.

Мара

ро, ја ти верујем. Али се дотле нећу смирити, док та дама буде наша
еда. Она се мора иселити.

Гран.

пу одмах отићи к њој.

Мара

замо ми још то треба. Ти с њом више нећеш ни речи проговорити. Нека
татица удеси.

Бобр.

... Ти мислиш да се то тако лако може извршити.

Мара

ја то не мислим, татице, али зато се можемо ми одмах иселити преко
у ону гостионицу.

Гран.

то ти је паметно.

Мара

нећу више да видим ту жену. Нека татица с њом преговара.

Бобр.

д ме тако молиш, ја сам готов, премда ми се, признајем та порука
ало не допада.

Мара

о знам, татице, али сам уверена да ћеш ти то куд и камо боље
ити него Глиша.

Гран. (смеје се)

ме се! Он је мајстор у тим стварима.

Мара

и ти, Глишо, хајдмо, да видимо, јесу ли празне собе у гостионици.

Гран.

обитим задовољством. (Оду).

Наст.

ане Степановићу!

Бобр.

Наст.

е постарај за Марицу!

Бобр.

старају се, матушка, постарају се. (за се) чак сам се и ознојио!
гласно) Али само како?

Наст.

кај! - Ја сам нашла начин да прогнамо ту жену! - Отпочни ти да јој
удвараш.

Бобр.

?

Наст.

ако, разуме се, ти неш почети с њом разговор, а ја ћу тај разговор
ислушкивати. учини се, да си заљубљен, то ти је бар лако. Ја ћу ићи
надати вику.

Бобр.

треба... нећу.

Наст.

речи више, Степане Степановићу! ти знаш, да ради Маричиног мира
ћу ни тебе повтедети.

Бобр. (за се)

росто, коса ми се диже!

Наст.

је код куће. Моли је да говориш с њом. Видиш, како је згодно: нигде
ога.

Бобр.

тасија Ивановна, ти не знаш у каквој сам неприлици.

Наст.

ешта! Ја сам за своје дете на све готова. - Ја ћу се склонити макар
овај заклон. Но! Шта стојиш ту као кип, као да си за земљу прирастао

Бобр.

еле мој!

Наст.

ш! (Одлази и заклони се, вири.)

Бобр.

Баш сам насео! Нек буде, што не бити!

Пој. 29.

Ваљницка

ете ви, Степане Степановићу.

Бобр.

ојо! Ја сам сам код куће, сасвим сам и зато... уопште због тога...
(за се) А шта ћу, ако ова сад бубне за доручак или за рачун од кро-
пце.

Ваљн.

вам је? Ви нисте у својој кожи. Да се нисте са женом завадили?

Бобр.

за женом? Од куд вам то пада на ум? Ми живимо као голубови.

Ваљн.

ије зар? А ја сам чула да је она љубоморна. (седне) Ах, да! Допусти-
а вам захвалим.

Бобр. (пресеца је)

глупе сплетке! (за се) Ах, да те ђаво носи! У мало не бубну.

Ваљн. (за се)

и му је? Чини ми се да је пијан! (гласно) То ми је мило.

Бобр.

је жена сушти анђео, оличена доброта и смерност.

Ваљн.

мо почели занимљив разговор! Кажите ви мени, зашто нисте дошли
доручак?

Бобр.

Ђео, кажем вам! Ђаво га однео! А зашто ми не верујете?

Ваљн.

ар сте ви мене за то тражили (устане).

Бобр.

Пардон! узмимо, моја је жена анђео, али ипак за то ја налазим да сте прекрасни и дражесни.

Ваљн.

да!

Бобр.

нем вам се дооротом своје жене! Како су вам лепе ручице. Меке и ле. (глади је по руци).

Ваљн.

кле, ја вам се допадам.

Бобр.

ома!

Ваљн.

ми је мило. Ја сам вам тако захвална за све, што сте ми ви учинили.

Бобр. (тихо)

...Ни речи, јер сам пропао.

Пој. 30

Преј. и Гран.

Гран. (уђе брзо, зачуђен)

!-Па ти си полудео! Мало ти је што певачицама исплаћујеш рачуне, поручујеш доручке у ресторани, што пићеш против себе анонимна ма, него се још и умачеш жени испред носа...

Наст.

(При овим ре има изађе и падне на столицу)

Ваљн.

егова жена овде. (побегне напоље)

Гран.

шта ја учиних!

Наст.

Бојнице! Подмукла Варалицо! Делави будало! Пфуј!... Григорије Сергије- одмах по адвоката! Адвоката за развод, и то што пре! Зете, та коме говорим, а? Дајте адвоката!

Бобр.

ри се, мајко црна земљо. (Падне на столицу).

З А В Е С А

** Zilva*

ТРЕТИ ЧИНИсти декорПој.1Бобр.затим Гран.и МараБобр.(улазели)

је пропало, све! Моја Настасија Ивановна неће ни да чује за мир! -
шта би, децо? говорите ли с мамом?

Мара

неће ни да чује, татице.

Бобр.(седа)

Ја сам то унапред. Јак сам тако нешто и сањао.

Гран.

Ја је врло тешко, што сам ја узрок томе; управо, ја сам то невино
умро.

Бобр.

Ја сам, уверен сам, да си ти то учинио без икакве зле намере. Дли шта
ја мном бити?

Мара

Мама је наредила, да се кофери са стварима пренесу у гостионицу. Она
чекаати овде адвоката, а затим ћемо отићи кући.

Бобр.

Марице?

Мара

О томе, папа, ни је ништа знала.

Пој.2Њжжжжж Пређ.и Наст.Наст.(ује озбиљно и хладно)

Мени је мило, децо моја, што сте сами. Хоћу нешто да говорим с вама,
Бобр.

Значи, ја и не постојим на овом белом свету.

Мара

Не, али овде је..

Наст.(осврће се)

Ја вас је више никог не видим.

Бобр.

Ја ме се, ја сам умро и већ закопан.

Наст.

Ја, децо, променила своју намеру. Ја и Марица нећемо ићи кући, него
у морску плажу. у Даблин на пример. Код куће све ће ме потсетити на
Марицу.

Бобр.

Марице!

Наста

Ја ћу вам блину ћемо чекати извештај од адвоката, а затим изабраћемо какво
лепо местанце где ћемо оплакивати покојног Степана Степановића.

Бобр.

Настасија Ивановна. (Она га гледа оштро). Она ме гледа као укротитељ
коња.

Наст.

Ја ћу ти, милишо, доћи к нама, тим своје ствари уредиш.

Гран.

Степан Степановић?

Наст.

Ја ћу кад ћемо и њега споменути. За мене он је умро, децо моја, умро.

р праху његовом.

Бобр.

ин!...певала и саранила! Остало само, да ме лепо спомену.

Наст.

рице, иди у своју собу, сад ћу и ја за тобом доћи.

Мара

ем, мамице: (тихо оцу) Хајдемо заједно, татице, не би ли се чему до-
тили. (Оде).

Наст.

ишо, молим те, кажи Петру, да ми јави, кад дође адвокат. (Оде).

Бобр.

ја је Настасија сад удовица! Дакле, ја сам умро! Е, па нек ми Бог
у рају насеља. Бог да ми душу прости, добар сам човек био.

Гран. (приђе му и седне)

ни вас је жао.

Бобр.

ла на тихом саучешћу. А то си ти све својим брбљивим језиком.
(за се). Мало ти је што исплањујеш кројачицама рачуне, што нару-
јеш доручке, што пишеш против себе анонимна писма... Жентурино
љива. Пхи! (Оде).

Гран. (десвло)

но је само добро: купа се испрањује. Ваљница је побегла на
на сата после јучерашњег скандала; књижевника и музиканта испра-
је свистунов... Бобрикови одлазе, и ја ћу с мирном савешћу пре-
и своме чики његову кућу у првобитном стању.
(поно) Шта? Као да неко звони? (слуша). То је сигурно аположка?

Пој. 3

Преј. Агнија и Наташа с десна

Наташа

шо!

Гран.

ина и Наташа! (за се) Од куд вас јаво донесе! (Здрави се).

Агнија

и нас! Јадни глишо, могу мислити, како ти је било досадно самом
воликој кући.

Наташа

асли само, ми смо те сваки дан спомињали.

Гран. (пређе у средину)

це, ако Бога знате, лакше (за се) ако то чује моја ташта.

Агн.

нема кога овде?

Наташа

не спава код тебе ко?

Гран.

уме се, нико! Но, стрина, у ово последње време, живци су ми тако
гројени, да вам не могу казати како. То непрестано трчаве око
ај... то јест, око младих, хтедох рећи, због куће. Најпоследеее,
ам се да сте бар ви здрави.

Агн.

о само може бити. Ти нас ниси тако одмах очекивао.

Гран.

најем, ваш је долазак за мене неочекивано изненађене.

Агн.

ћу ти испричати, што смо тако крадом дошле овамо. Помисли, На-
ми је открила своје срце.

Наташа

амице, мене је стид.

Гран.

Ја ћу се окренути, Наташа. Наставите!

Агн.

Одавно воли неког младића. Ти неш се данас познати са њим, Глишо. Знала сам му да дође овамо.

Гран.

Што ми је. А ко је тај господин? То ваљда није тајна?

Наташа

Глишо, он је врло мио, врло мио.

Гран.

Се већ разуме. Али тај мили има сигурно своје име и презиме.

Агн.

Се зове Хијацинтов.

Гран.

Со, како стрина?

Агн.

Хијацинтов, Валеријан Петровић.

Гран. (иде десно)

Хијацинтов (за се). Е, заиста, мој је стриц смећан.

Агн.

Шо, шта ти мумлаш?

Гран.

Та, сасвим ништа.

Агн.

Ишли. Он одавно воли Наташу, али је толико плашљив да до сада није о храбрости да то моме мужу каже. Наташа се мени поверила. Сад га сам видети и говорити с њим све, а затим ћу говорити са Иваном њим. Али ти морам признати, да ја Иван савиј никако не симпатисе. Урно зато што још нема положаја. (Приђе десно) Глишо, надам се, да нас и ти потпомоли.

Гран.

О радо, стрина, врло радо.

Агн.

Наташа, хајде сад, да до доласка Валеријана Петровића доведемо у своје тоалете.

Гран. (покаже ваљницкину собу)

Можете уинити овде. Ту ћете наћи све што вам треба. (Оне оду).

Оде, кад ли ћу се курталисати чикине куће.

Пој.4

Преф. и Галкин

Галкин

Глишо! Голубићу! Здраво, брате!

Гран.

О! Ти! Не може бити!

Галкин

Главом! А што си се тако забезекнуо? А? Глигорије! Тих, као да си ке јео!

Гран.

Е... од изненађења! Нисам се надао! Хвала, чико. Нисам се надао, и ми!

Галк.

Наш мене! Ја се брзо решавам! Јјнс, цвај, драј и одлетим у Јалту! Н, два, три и долетим у Петроград.

Гран.

тек видим, да си ти то.

Галк.а сам ти, брате, дојурио овде свега 2-3 дана, не више. хоћу да про-
кућу, па магла!Гран.

ју кућу?!

Галк.ти си данас права будала! где си ти видео, да неко туђе куће про-
је, кажи ми молим те?Гран.

зашто, због чега?

Галкин (седа у сред.)сто на просто, омрзело ми је ово место. ти и сам знаш зашто. како
путовао за јалту, сретнем се са оним комисионером Скалкином:
немате", вели "Иване Савићу, што год за мене?" "Мећи сину корв главу
евс, велим, ако хоћеш, нађи купца за моју кућу. дам адресу... и шта
лиш - ових дана добијем писмо од њега. "Дојите", вели, "нашао сам
ца". (усп.) А ја ти се брже боље спреим и ево ме! (~~пређе~~) (пређе десГран.

нају ли стрина и Наташа за то?

Галк.абогме. ја сам им, наравно, напричао ваздан: како морам ићи брату
десу. покушај да им кажеш да се кућа продаје, па да видиш чуда и
ора.Гран.

де, ти си чико оставио стрину и Наташу у јалти?

Галк.уме се. није, него ћу их собом водити. али ипак ваља да напишем
ији неколико врста.Гран.

о? одавде?

Галк.ам ваљда полудео! ја ћу писма упутити брату, а он ће жени. рештачи
урјаци сити и овце на броју. хе, хе, хе... (оде у собу ПередовиковаГран (шири руке)акивани белај! како ћу се искобелати из овог чуда, једини бог зна
опет ваља ми известити стрину и Наташу. (Прође вратима обе цикнПој. 5Пређ. Агн. и НаташаАгн. (изиђе)

по, то није лепо од тебе. бар да си куцао.

Гран.

е, ако бога знате! тика је овде.

Агн.

и Савић?

Нат.

и?

Гран.

т, несумњив факат!

Агн. (излази)

сам просто поражена. он овде! али зашто?

Гран.

убоморе према вама, стрина! он је дошао овамо, да кућу прода!

Агн.

о, тако ти бога! за љубав моју и Наташину, иди што пре хијацинт

станује у дугој улици број 16. може бити да је још код куће. Иди кажи му да не долази овамо, док га не позовемо.

Гран.

чим, стрина трчим, а ви се затворите и не излазите напоље до мога вратка.

Агн.

бро, добро! само брже! тако ти бога, само брже. (Оде у своју собу).

Гран.

а, тиме не се све ово завршити? (Оде).

Пој. 6

Галкин па Наташа

Галк. (с писмом у руци)

рашан наред у мом кабинету. све испретурано. Ако је он све себе ко у ред дотерао, нећу му казати хвала. Али што се тај комисионер купцем толико задржао? Чини ми се да сам му јасно казао, којим вом долазим. (Оде вратима, где су Агн. и Наташа).

Настасија (изиђе)

дју, те нема адвоката тако дуго. (Опази Галкина) А, ево га! То је он достиви господине!

Галкин

спођо! (за се) мора да је купчева жена! ух, чудо, што мрзим имати сла с тим дамама.

Наст.

ни је потребно, да што пре говорим с вама.

Галк.

је лепо! Брзина и краткоћа то је нешто најбоље у раду. С ким ам част?

Наст.

стасија Ивановна-Вобрикова.

Галк.

по ми је мило. Иван Савић-Галкин. Вадда сте слушали?

Наст.

ушала сам, бапушка, да сте зналац у својим пословима.

Галкин

злац? Чудно? А у којим сам то пословима зналац, госпођо?

Наст.

у својим пословима, бапушка, у сплеткама...

Галк.

сплеткама?! Од рођења се нисам тиме бавио.

Наст.

ците, молим вас, Иване Савићу, чини ми се, тако се зовете.

Галк.

та, Иван Савић, госпођо.

Наст.

управо, не знам, у ване Савићу, како да отпочнем са вама. Ја мислим ви већ знате, о чему ја желим говорити са вама.

Галкин

зуме се! Ви сигурно намераваате да раскрстите са старом кућом.

Наст.

се, бапушка, мало незгодно изражаваате о моме Степану Степановићу.

Галк. (за се)

ништа не разумем. Све говори у неким алегоријама. Зато ја не имам за те даме. (Гласно) врло добро! сад ми допустите, да вас упознам с погодбама, под којима продајем.

Наст.

Иване Савићу. допустите, да вас најпре упознам са својом породицом

Галк.

се ствари ништа не тиче.

Наст.

о не тиче? Та ви морате знати, с ким имате посла.

Галк.

добро, добро изволите.

Наст.

не Савићу! Има већ двадесет година како сам се удала. 20 година! могу се похвалити, да се овако примерне жене, као што сам ја, не може лако. Само захваљујући мојој економији, ми смо остали имућни и. Сем тога, кад сам се удала за мога разбојника, дао ми је мој ојни родитељ 20.000 рубаља у мираз.

Галк.

се не шили! управо од Адама почела. Е, зато, просто не могу да им ове жентурине.

Наст.

не Савићу, ви не познајете мога разбојника?

Галк.

ам ту част, госпођо!

Наст.

аљалац, Иване Савићу, ужасан неваљалац. (усп.) Замислите, он је већ био да ме вара. Он заказује рандеву туђим женама и троши моје новце за њих.

Галкин

шта се то мене тиче, госпођо?

Наст.

кад ја хоћу да се разведем са тим разбојником, онда вам ваљда сам све испричати.

Галк.

ајте, чекајте. (усп.) Ево шта ћу ја вама да кажем: купите ви најпре кућу, а већ после, ја ћу вам дати квалних савета.

Наст. (усп.)

кућу?!

Галк.

моју кућу! Зар ви нисте дошли да је купите?

Наст.

треба мени ваша кућа. Ви као да се подсмевате мени. А! Не говорим више с вама. Нисте ви ваљда сами у Петрограду, наши ћу ја другог врата. - Купи моју кућу! - Е, видите, молим вас. Опростите, нема то! ~~Ника~~ не нашли кога ћете преварити. Шипак! Збогом! (Оде брзо).

Галк.

је жена шенула, померила намећу. Зацело од туге, што је муж изне-
рио. Красни се кунци јављају, није вајде.

Пој. VII

Преј. Петар на скалкин

Петар

одине, дошао је неки комисионар, господин Скалкин и пита за вас.

Галк.

а Богу! Зови га, зови одмах! дивота! Да продам кућу, па марш у Јалту да ништа није било.

Скалк.

во, Иване Савићу, добро дошли!

Галк.

во, здраво! А где ти је купац!

Скалкин

ли ће кроз један сат.

Галк.

и мислиш, могу ли ја за 2-3 дана свршити тај посао?

Скалкин

не знам, Бога ми! А зар журите?

Галк.

и журим се, брате. Журим жени.

Скалкин

и рузи? А где то?

Галк.

Галту. Тамо сам оставио и жену и кћер, а овамо сам сам дојурио.

Скалкин

но! Јесте ли ви, Иване Савићу, сигурни, да је ваша жена на Јалти?

Галк.

и већ другога, који ме о томе истом пита. Мало пре синовац, а сад да се ви морате договорити? А где ти мислиш да је моја жена?

Скалкин

опростите, ја мислим да је она овде.

Галк.

е?

Скалкин

е!

Галк.

кажи, где је?.. Но?

Скалк.

но?... Опростите, Иване Савићу, али ја сам јуче овде долазио, молио купаца да пребројим себе...

Галк.

е. Па?

Скалкин

видео сам једну даму...

Галк.

ту даму? Јеси ли ти видео кадгод моју жену?

Скалк.

ам никад. Али само знам, да је ова дама била лепа.

Галк.

је она!

Скалк.

ом се јаше и један ~~муж~~ мушкарац, који сасвим фамилијарно..... те... онако...

Галкин

карац! Она је! у, у, у! Змија једна! утекла из Јалте, да се види са јим љубавником.

Пој. 8П ређ. и ХијацинтовХијац.

опростите, молим вас, што вас узнемиравам, али ја бих желео видети...

Галк. (јурне на њ)

во и њега! (Претени) Зашто сте дошли овамо, а?

Хијац.

опростите...

Галк.

а не допуштам! Напоље!

Хијац.

ростите милостиви господине, ја сам дошао овамо на позив Агније тровне.

Галк.

о, Бога ми! Али, ево шта ћу ја вама казати, г-не фиџирићу! Кад ерам своју жену, онда ви идите к њој кад год хоћете; облећите око, колико вам је воља; али сад-

Хијац.

облећем око Агније Петровне? Ви сте будала!

Галк.

Ја сам будала? (Скалкину) Је ли овај јуче био овде?

Скалк.

Сасвим други.

Галк.

о? Други? Двојицу лаже! Ох, Агнија Петровна! Али где је онај други? Те та да му видим њушку. Да их метнем напоредо, па да уживам.

Пој. 9

Преј. и Бообр.

Бообр.

шо!

Скалк.

је он!

Галк. (јурне на њ)

Ј! Дакле ви сте тај? Баво да вас носи! Тих, њушко једна!

Бообр.

ога њушка?

Галк.

ас!

Бообр.

чекните ви! То је, чини ми се, дрскост, права дрскост.

Галк.

па још се нашао увређен! Ах, то се не да издржати!

Бообр.

стите, да вас запитам, шта тражите ви од мене?

Галк.

тражим? Ево! Шта! Ви сте милосник моје жене.

Бообр.

еће бити! То је нека пометња. Ја се зовем Бообриков Степан Степа-

Галк.

ви сте тај! Пре четврт сата ваша ми је жена казала, да хоће да азведе са вама, јер вас је затекла с једном дамом, а та је дама жена, милостиви господине.

Бообр.

сам знао! Уосталом, сами сте криви, што остављате на само онако и лепу жену!

Галк.

ви ми још лекције читате?!

Бообр.

то лекција. То сам ја онако из сажалења казао. Нега, знате ли ви, мени веома драго, што сам се упознао с вама. Бар ћу добити од воје новце.

Галк.

ар сте јој и новац давали?! Е зато је *мало* и убити!

Бобр.

вце јој нисам давао, али сам исплаћивао њене рачуне кројачици.
Галк.

кле, ви сте исплаћивали рачуне моје жене? Па мене ће тролетница
ватити. (Седне на канабе).

Бобр.

, на жалост, исплаћивао сам! (тражи) Па куд сам их пушнуо! Аха!
о их! Ако је по вољи ево вам рачуна. А ево и таксених марака.
кројачица је узела своје и држава своје...

Галкин

пустите... Али рачуни су писани за некакву госпођу Ваљницку.

Бобр.

е једно! Кад зијате, онда и плаћајте!

Галк. (усп.)

ко све једно? Моја се жена зове Галкина.

Бобр.

шта је с тим? Ја нисам крив, што ваша жена под псеудонимом про-
ци љубав.

Пој. 10Преј. и Гранитов.Гран. (улет)

нађох га код куће!.. Их, баво га однео, чика и таст!

Галк.

игорије, ходи овамо. Објасни ти мени, тако ти Бога, шта је ово, шта
о све значи? Овде је све лудо! И ја почињем лудити. Је ли овде
нија Петровна и где је?

Гран.

и већ знате, онда... изазвите! чика зна, да сте овде.

Пој. 11Преј. и АгнијаАгн.

пеш, Наташа, чекати, док се ја с њим разговарам. Откуд ти овде,
не Савићу?

Галк.

тупи! Ја све знам!

Агн. (весело)

е могућно? Ти си већ говорио са Валеријаном Петровићем. То је
боље. Надам се, да си и ти задовољан мојим избором. Господин
адинтов је озбиљан младић и из добре породице.

Галк.

ла лепо, Агнија Петровна! Депа утеха! Но, а онај други? Из какве је
породице?

Агн.

ги!? Који други?

Галк.

ите, молим вас, како је заборавила! Та Бобриков, госпођо, Бобриков.

Агн.

име сад први пут чујем.

Галк.

имате девојачку памет, Агнија Петровна. Не зна човека који је
бу рачуне плаћао које-каквим кројачицама.

Агн.

не Савићу, ви сте болесни. Ја ћу послати по лекара.

Галк.

правите се луди, госпођо, не правите се луди!.. Но, онај је још
ик на човека, али овај... овај је прави младић и то још...

мун! Орангутан! Дакле, ви не познајете господина мајмуна, то јест а Боорикова, а?...
АГН.

покажи га, ако бога знаш!
Галк.

великим задовољством. Ако је по вољи, он је..овај овде.
АГН.

Ви пут га сад видим.
Боор.

а тако исто госпођу. Допустите, госпођо, да се прикажем..овде је и ми се, мала пометња.
Галк.

, он се приказује! -Ама, да ме убијеш, ја ништа не разумем.
Скалк.

не савићу, ово није она иста дама, што је била овде.
Галк.

га? Д кроз један сат биће трећа...четврта...пета...и тако у бес-
јност. Мени глава хоће да прсне! чекај! Агни је Петровна! Прво пита-
Где је Наташа?
Пој. 12

Пређ. и Наташа

Наташа

ме, татице! Здраво, добри мој! Здраво мили мој! Депо то моја. (Љуби
Галк.

е! С тобом ћу после разговарати. Друго питање: откуд ти овде?
АГН.

уд? Погледај овај млади пар. Ето ради њих сам дошла, јер се воле.
Галк.

о? Ви волите моју кћер, а не моју жену?
Хијац.

им вас, како сте могли и помислити?...
Галк.

у руку, госп. Розанове!
Хијац.

јест, хијацинтове.
Галкин

једно. По мени будите и ђаволов, све једно. Ви ми се допадате.-
ија Петровна сад треће питање...
АГН.

не је питање: откуд ти овде, мој драги мужу?
Галк.

..чекај!.. Не буни!.. Овај је, рецимо, ради Наташе, овај ради куће,
си, рецимо, ради мене, -али овај, ради кога је овај овде?
Боор.

Ја?
Галк.

Боор.

и Настасије Ивановне!
Галк.

авола не разумем!..Ама, мора бити, да је свему томе крив само
Горије!...Глигорије, оди де ти овамо, да се ми разговарамо, да
им, шта си ти то урадио без мене.
./.

Гран.

), хоћете ми се срдити?

Галк.

! разреш ми само ове загонетке! Јер, гле, ја лудим! Ко је овај
подин?

Гран.

будући таст, чико!

Пој. 13

Пређ. Настасија и Мара

Галк.

јест, ништа не разумем. Аха, браћо моја, ево још публике! А ко је

Гран.

будућа ташта и моја будућа жена. Моја мила мати... моја Мара, мој
чико... моја стрина... моја сестра од стрица и њен младожења,
подин Хијацинтов. (Сви се клањају)

Галк. (Хвата се за главу)

е ми столицу. Ја ћу пасти! А имамо ли девера?

Пој. 14

Пређ. и Передовиков

Передов.

а! сигурно сам овде изгубио! Григорије Сергијевићу, јесте ли ви-
моју љубав?

Гран.

љубав!... И с вашим нервима!

Перед.

љубав! Песма... Стихови... Ево на оваквом парчету хартије била
аписана. Сигурно сам је у свом бившем стану заборавио. (Оде у
у собу).

Галк.

о и девера.

Пој. 15

Вихрев

во, Григорије Сергијевићу! Пардон, госпођо! замислите, у хитњи сам
ој грамофон заборавио. Ви ћете ми допустити. (Оде у своју собу).

Галкин. (Усп.)

свега! Све је ту! Само још да имамо музику, па би одмах могли и
нку почети.

Вихрев

па се) музика? Стојим на услузи! Госпође, да почнемо, валс.

Галк.

о, разбојниче један! Шта си ми начинио од куће?!

Гран.

меблиране собе, чико, и ништа више. Ја ћу вам све после испри-
.(Приђе Мара).

Галк.

ја Петровна, шта смо се ми смрзли? Зар не видиш, да имамо двоје
ова?

Агн. †

е одавна требало бити, а и паметније је него бити љубоморан на
ог кога видиш.

Галкин

е!

ДГН.

очни, мили мој.

Настасија

пане Степановићу! Но?

Бобр.

си заборавила да сам умро?

Настасијаду те васкрснути, али да ми обешај, да нећеш више трчати за
бама!Бобр.

И ово ме је скупо стало!

(Музика)Наст.

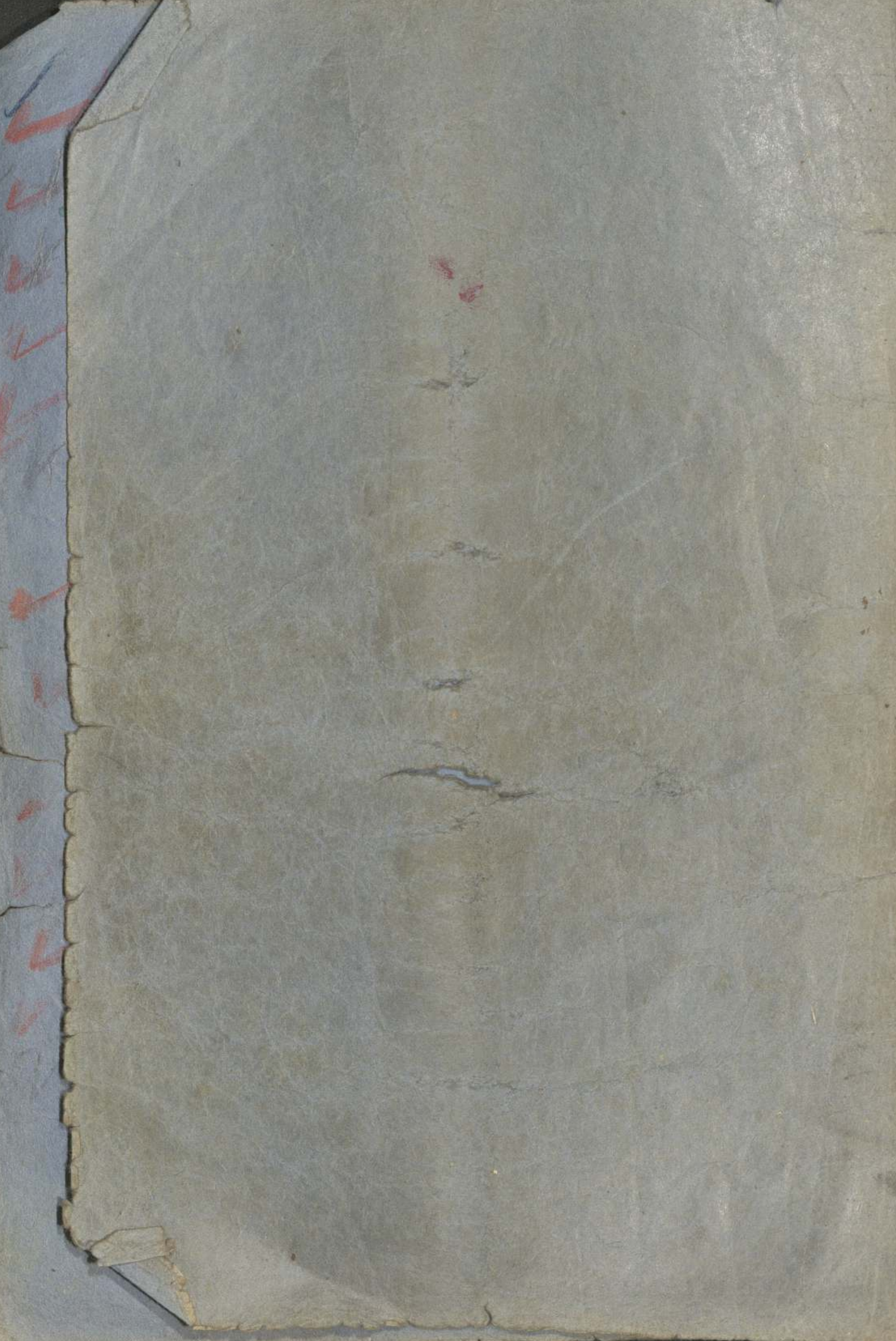
ю!

Бобриков

тице!

З А В Е С А

*

Mukuna Kyta

Cryia Hewaf.

nifa. Pwamun Gapt, elu

Cumun

C. Pwamun Gapt

Mumna Kyta

nifa: Cryia

nifa. Mumna Pwamun Gapt

Pwamun Gapt

ПРВИ ЧИН
/ПОЈ: 2/

/ЛИЗА, Петар, пређ./

Свџа

ЛИЗА: све је спремно. Спростите молим вас, ако је сложено више него што треба.

Свџа

ЛИЗА: све! - Не знам само, шта ће рећи госпођа на то, јер она о томе ништа и не зна.

Свџа

ЛИЗА и Петар: јесмо, господине!

(ЛИЗА и Петар оду у дно)

А ствари Агније Петровне и Наташе

урађено је све што сам заповедио

јесте ли разумели?

Но, шта стојите? - Марш!

*

Mukuna kyta

Ekarkun.

nipa. ~~Murruu Mo. Jumi~~

Kozut

YUKUNIA

KYTA

Kozut

СКАЛКИН: Здраво, Иване Савићу, добро дошли!

СКАЛКИН: Доћи ће кроз један сат.

СКАЛКИН: То не знам, Бога ми! А зар журите?

СКАЛКИН: Супрузи? А где то?

СКАЛКИН: Чудно! Јесте ли ви, Иване Савићу, сигурни, да је ваша жена на
ти?

СКАЛКИН: Опростите, ја мислим да је она овде.

СКАЛКИН: Овде!

СКАЛКИН: Чудно!.. Опростите, Иване Савићу, али ја сам јуче овде долазио
молио ме купац, да пребројим собе...

СКАЛКИН: Па, видео сам једну даму...

СКАЛКИН: Нисам никад. Али само знам, да је ова дама била лепа.

СКАЛКИН: С њом сеђаше и један ~~мушкарац~~ мушкарац, који сасвим фамилијарно

СКАЛКИН: Не! Сасвим други!

СКАЛКИН: То је он!

СКАЛКИН: Иване Савићу, ово није она ~~иста~~ иста дама, што је била овде.

КАО ДА НИШТА НИЈЕ БИЛО!

А где ти је купац?

за 2-3 дана свршити тај посао?

Журим жени.

а овамо сам сам дојurio.

А где ти мислиш да је моја жена

овде?

Па кажи, где је?... Но?

Јуче. Па?

Јеси ли ти видео кадгод моју же

то је она!

Глишо!

Ја ништа не разумем.

Иста дама, што је била овде.

шора

Блажа Журки

ПРВИ ЧИН

АГНИЈА (долази с радом): Он је код

Е, баш је то ветропир.
куће! Ах, како је то досадно.
Изволте, молим вас.

АГНИЈА (седне): Чујеш, Иване Савићу, шетањем горе доле? Изгледаш је то непријатно?

хоћеш ли већ престати с тим твојим као шеталица. Зар не видиш, да м

АГНИЈА: А зар те то чуди?

ти си, чини ми се нешто зловољна?

АГНИЈА: Шта хоћеш тиме да кажеш?

на све већ навикао.

АГНИЈА: Не може бити! Од куд ти до

ми путујемо на Ерим.

АГНИЈА: Иване Савићу, јеси ли збиља

је у главу на једном та средна ми теори је то по вољи?

АГНИЈА: Кажи, кад полазимо?

одлучио, да путујемо?

АГНИЈА: Како? Данас?

сва ми се још и руга!

Данас!

АГНИЈА: Ама, чуј! То је немогуће! То је нешто налик на бекство! Пре с

у то кроз један сат најдаље.

Ја се нисам ни с ким опростила, затим, ваља сложити ствари. и послате на железничку станицу.

АГНИЈА: Али опет, ти си пожурио.

да шта неш!

АГНИЈА (за се): Јадни хијацинтов! Он не забадава долазити. Али, шта ћу нек причека до повратка. (Гласно) онда идем да обучем своје нишко руво. - Чудна фантазија! ... Врло чудна! (Оде)

стрина!

АГНИЈА: Здраво! Јеси чуо новост? Ми одлазимо, и то сасвим изненада.

он не остати да газдује у нашој

АГНИЈА: Таако! (за себе) А хијацинтов долази овамо.

јеси видео како је дирнута у жива

АГНИЈА (за се): Кад бих могла објаснити глигорију.

*

ТРЕЋИ ЧИН

АГНИЈА: Ево и нас! Јадни глишо, могу мислити како ти је било досадно мом у оволикој кући.

стрина и Наташа! Откуд вас јаво до

АГНИЈА: Да нема кога овде?

ако то чује моја ташта.

АГНИЈА: Како само може бити. Ти нас ниси тако одмах очекивао.

надам се да сте бар ви здрави.

АГНИЈА: Сад ћу ти испричати, што смо тако крадом дошле овамо. Помисли, Наташа ми је открила своје срце.

за мене неочекивано изненађење.

АГНИЈА: Она одавно воли неког младића. Ти неш се данас познати са њим, глишо. Писала сам му да дође овамо.

наставите!

АГНИЈА: Он се зове хијацинтов.

има сигурно своје име и презиме.

АГНИЈА: Хијацинтов, Валеријан Петровић.

како, како стрина?

АГНИЈА: Глишо, шта ти мумлаш?

ми је стриц смешан.

Од сценаријума

О К Р У Ж Н О

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
У ЛЕСКОВЦУ

ПРИРЕДБА 22, 23, 24

Сезона 1944-45

ПЕТАК 3, СУБОТА 4 И НЕДЕЉА 5 АВГУСТ ТЕК. ГОД.

НАЈЕЗДА

Драма у 4 чина од Леониде Леонова

Редитељ: Каја Игњатовић

Сценограф: Инж. Света Кондић

Лица:

Таланов Иван Тихонович - лекар
Ана Николајевна - његова жена
Фјодор - њихов син
Олга - њихова кћи
Демидијевна - свој човек у кући
Аниска - њена унука
Колесников - председник реон. извр. комитета
Фајунин Николај Сергејич - мртац
Кокоришкин Симјон Илић - звезда на помолу
Јегоров } људи из Андрејеве групе
Татаров }
Мосаљски - бивши Рус
Вибел - командант места
Шпуре - сотона из Гестапо-а
Кунц - Вибелов ађутант
Старац
Дечак Прокофије
Момче у шињелу

Предраг Дишљенковић
Силва Повшић
Света Кондић
Каја Игњатовић
Љубица Јовановић
Блаженка Дишљенковић
Милорад Гагић
Бошко Ђорђевић
Бора Игњатовић
Стеван Цветковић
Стојан Николић
М. Поп-Димић
Милорад Стојановић
Тодор Јовановић
Стојан Конић
Милан Карабашевић
Синиша Стаменковић
Станиша Ђорђевић

Улога, Мари
Света Кондић
Лесковач
Тодор Јовановић

Партизани, официри, жена у мушком капуту, келнер, умоболни, војници спроводници и други.

Догађа се у малом руском граду у наше време.

Карте за сва три дана, могу се добити у посластичарници
Станојевић од 10-12 и од 5-7 часова по подне.
Деца испод 15 година неће се пуштати на претставу.

Улазне цене: I место 15, II 10 дин. ПОЧЕТАК У 9 ЧАСОВА.

Како су овакви осети и промени издатоје
и глумце, ни кривина се у одређеној
није разликова ~~са~~ с њима. Мету италијанци
одушевљеним сценама било је н.чр. овако

"Појвета и појмиверскама и појмив
на московским сценама било је, који
која је ипона својом цриво и великој
цети. Одмах после цриво појвета ни
сно осетана, до се цриво кама не
појмива обикна драма, него цриво
ни в појмив, нејмиве замисли и
кривојмивае тако у таквој цриво,
којмив је одувај мелео."

И кадо је својим реџије било какојер
сва у декармива и појмивеа цриво
и цриво цривојмив, кривојмив о
појмиврејмиве, в. м. к. е. цриво, јер
осете цривојмив цриво, цриво дојмиве
у свему. Билка је рила фодивена, цриво
је осетурао седи цриво, и цривојмиве свје
мелео у цривојмиве руске цривојмиве
умен цриво. Билка, Појмив" (Талеб) која
је дошла ерету, цривојмиве еливал
и цриво и цривојмиве цривојмиве цривојмиве у
своју сајмивејмиву, где они и цриво
и цриво, у цривојмивејмиву цривојмиве, сазо
којмивејмиве. Цривојмивејмиве цривојмивејмиве
и цривојмиве, она је по замисли цривојмиве
© Цривојмиве, цривојмиве, цривојмиве
завесе, цривојмиве, цривојмиве, цривојмиве
својим цривојмиве, цривојмиве која одојмиве
дојмиве.

НЕБЕТЕ ДА ПРЕГЛЕДАТЕ СОВЕ?...

МАРА: Ах, не! што се родитељима допада, допада се и мени.

Ви сте овдашњи?

МАРА: Не!.. ми смо из унутрашњости. татица је овде послом дошао, па је нас повео.

како вам се допада Петроград...

МАРА: Ја сам га веома мало видела, али он чини силан утисак.

ДРУГИ ЧИН

Добро памтице, драго

Марице!.. Ја сам! Отвори!

МАРА: Не могу, врата су закључана.

Тичице, излепи из кавеза!

МАРА (падне на прса): Једва једном! тако ми је тешко без тебе! Ето, цео дан не видимо. Зашто ме не пољубиш? да се не љутиш на мене?

се нико не види

Што да се љутим, лудице моја?

МАРА: Морамо бити опрезни да нас ко не опази. Стани овде код излаза и пази, да нас ко не изненади, а ја ћу стојати на прагу.

Но, драга моја....

МАРА: Молим те, само никако "не". - Ето, тако је добро. ми видимо једно друго и можемо спокојно разговарати. ти си тако мио и послушан, да служиш јеш пољубац. Ето ти на! (Пољуби га).

Ах, како је мила!

МАРА: Ах, глишо, кад би ти само знао, како је у мојој души, кад помислим да се морам вратити у паланку. мили мој, реци ми искрено, хоћеш ли ме заборавити, кад одем?

Зар ти сумњаш у мене? (Трли је)

МАРА (се крије).

Марице! Марице! отишао је!....

МАРА (се појави на вратима): да ли је видео кад се пољубисмо?

и који се возе, шта ти мислиш?

МАРА: Прекрасно! а што је најглавније, погледајмо мамицу и татицу. (Оду Настасија Ивановна!

МАРА: Глишо, нашта лагати?

како она му вели "ти". умрећу!

МАРА: Па шта је стим? ми се волимо. зар је то грех мамице?

Одмах, овог тренутка!

МАРА: Зашто мама?

Брже, драга моја, брже!

МАРА: Одмах (износи шешир и мантил) глишо, теби не сме бити досадно без мене, чу јеш? до виђења! Но, шта ти је?

А шта?

МАРА: И ти си ми младожења! Воже, како си глуп! Брзо, лудаче, да се пољубиш! (Дубе се).

Ја вас молим да пристанете.

МАРА (при последњим речима ушла и падне на столицу).

Марице, мила, драга моја!

МАРА: Даље, варалице!

Кунем ти се, да се вараш!

МАРА: Одлази! Међу нама је за навек све свршено!

бар једну реч за своје оправдање!

МАРА: Знам, све знам! о чему си говорио с том дамом? говори!

Јер ти сад не могу ништа рећи.

МАРА: Зато што ниси ништа смислио. (Оде у собу).

Стр. 2

СВН

Резка

(ПЕЛОЯКОВА)

Стр. 3

ПЕЛОЯКОВА

Сборник
Сборник

Сборник

из

Сборник

изд. Муз. прог. Сибирского

ЛОВ: Ех, нека ђаво носи не

онце и ларма из соо

зног књижевника! (Оде)

је, чини ми се, из тоске.

СВИСТУНОВ (улети Гранитову): Глишо, пријатељу, казуј где је извојан
шта се десило?

СВИСТУНОВ: Оном несрећном књижевнику твоји запущачи отишли сасвим
унутра у уши! Разумеш ли? Не може да их ишчупа, па лупа све
комаде!

*

ДРУГИ ЧИН *Врло брзо укебаши е*

Ја сам младожења!

СВИСТУНОВ: То већ видим на твојем киселом лицу. Па како се зове будућа
госпођа Гранитова?

Мадмоазел Бобрикова.

СВИСТУНОВ: Ето ти, па ти сад пусти у стан родитеље са девојкама. Ја сам
то још онда знао, јер чим уђоше одмах на брак заудари. Ах, ђаво га
однео! У малу не заборавих. Ти имаш депешу. (Даје му)

Ето ти сад беде!

СВИСТУНОВ (чита): Муж ми је отпутовао брату у Одесу! Ја и Наташа долаз
кући. Галкинова. (Визне) Но, сад ће нам лепо ићи!

Шта сад да се ради?

СВИСТУНОВ: Ја мислим да треба све кирајџије за врат па напоље!

а ја та се узимам све остале.

СВИСТУНОВ: Добро! Примам. Јесу ли они моји код куће?

Овојица су отишли.

СВИСТУНОВ: Дивота! Ја ћу их сачекати у предсобљу. у здрављу! (Сукоби се
са Ваљницком, поздрави је).

!Прилепљено!

СВИСТУНОВ

...ме се деца! Та до врага с децом! Ука, дрека, писка...
 него да срачунамо, шта ћемо добити од кирајџија. Овде
 собе, кроз које се пролази... Видиш, а где ћу ја спавати.

СВИСТУНОВ: Прекрасно! - а ти?

СВИСТУНОВ: То ћемо сад Глигорије! На посао. (Оду обоје на лево).

СВИСТУНОВ (споља): Одмах!

СВИСТУНОВ (улетити с портвишем): На служби.

СВИСТУНОВ: Као што видите.

СВИСТУНОВ: Издају се! Хоћете да видите. Надам се да ће вам се свидети.
 (сообраћај врата)

СВИСТУНОВ: Мир, тишина и спокојство...

СВИСТУНОВ: Пардон!

СВИСТУНОВ (покаже собу): Је ли по вољи? (Оду) (волаше лево и вратиса)
 И шта више - све горе!

(Свистунов и Вихрев излазе)

СВИСТУНОВ: Издао сам за педесет рубаља и примио новац.

(Свистунов оде журно).

СВИСТУНОВ (дође).

СВИСТУНОВ: Престао је, али по свој прилици почеће опет! Он вели: "Ја им
 право да радим у својој соби, што ми је воља".

СВИСТУНОВ (влада се): Носи те ђаво!

СВИСТУНОВ: Е, ово је добро.

СВИСТУНОВ: Јеси ли ти луд? То је највећа соба у чикиној кући.

СВИСТУНОВ: Да видео сам, да си заборавио узети новац за стан.

СВИСТУНОВ: Још се не зна, да ли је она тако велика дама. Молим те, ко је она?

СВИСТУНОВ: Извол'те! (показује 2 једно)

(ОДУ СВИСТУНОВ, НАСТАСИЈА И ВОБРИКОВ)

СВИСТУНОВ: Вера и Бог не ишчупасмо се од кредитора.

у моје здравље

Кирајџије с децом нећемо
 ни у једној соби нисмо наместили
 вете!
 Еј, има ли кога?!
 о тако идеалној тишини и гле!
 Ви сте момак?
 издају ли се овде собе?
 је ли овде уопште тишина?
 Ја сам човек врло нервозан.
 Да ли се овде издају станови?
 И шта више - све горе!
 Ову собу ја задржавам за себе.
 Какве сам кирајџије узео на врат.
 риче као бик!
 Но, шта је?
 Ја остајем. (Оде у собу)
 Какав носић!
 са собом за млађе 50 рубаља.
 Јеси ли јој видео очи?
 Војешта!
 Дполоне, покажи собе!
 Видмо Степане Степановићу.
 педесет рубаља!

Ево и мене!

А где се може славно

Аполошка, страшило, то си ти

СВИСТУНОВ: Главом! - чим прочитах твоје писамце од три врсте и две ортографске грешке - опрости, пријатељу, али ти си мотрац - одмах сам разумео и дигоо се да потражим твој нови стан.

Је ли да је диван?

СВИСТУНОВ: Божанствен!... А шта, ти овде као да играш Робинзона?

Уи, мон ами!

СВИСТУНОВ: Е, кад је тако, онда ти се и ја досељавам као Петко.. Бјен? Тре бјен!

СВИСТУНОВ: Видиш, у мало не заборавих! Кад сам пошао амо, сретнем ти на јединственог Шмула Пејсикова. Он ме замоли, да ти напоменем је сутра рок твојој меници. И помисли само, какав је то ско Нипошто неће да пролонгира!

А што тако жури?

СВИСТУНОВ: Ти ~~имаш~~ ^{улазиш} новаца?

Ја сам милионер, мон ами!

СВИСТУНОВ: Знам већ. него знаш шта? Тај те угурсуз може лепо стрпати с оне стране катанца.

Како да се отклони та изненадна нап

СВИСТУНОВ: Дај, да се мисли, хм! Раво га знао, али то није добро. Овако к сан стан, па на једанпут такво разочарење!

Можда не ипак пролонгирати?

СВИСТУНОВ: Знам ја њега толико година! озбиљно је рекао, скот један! Не деде да промислимо! (Ходају)

Да се донесе боца вина из подрума.

СВИСТУНОВ: Шта, зар је код тебе 'кључ' од подрума? Ми смо онда изостављени како? На који начин?

СВИСТУНОВ: Врло просто! Продаћемо вино.

А не продавати!

СВИСТУНОВ: Чекај! Има ли твој чика доста сребра? - да рескирамо па да г заложимо, а?

Чиме ћемо га искупити?

СВИСТУНОВ: Заиста, нема се чим!

Ни на јмање неће ласкати.

СВИСТУНОВ: Само без грдње молим те!

Парол донер, баш никакав!

СВИСТУНОВ: Чекај, чекај. Не сметај добороме јунаку крупну мисао мислити (Посматра стан) Реци ми молим те, је ли твој чика отпутова на дуже време?

На три месеца!

СВИСТУНОВ: ура! Новац је у џепу. Паде ми на ум генијална мисао. Да издам чикину кућу под кирију.

Причати његова послуга?

СВИСТУНОВ: Којешта! Ћутање за 10 рубаља. И тако ми ћемо лепо удесити на местене собе и издати их. Кирију ће нам положити, разуме се, унапред, и онда ћемо исплатити Јеврејину меницу, или му дати отплату, па не пролонгирати. Ти ћеш бити газда, а ја твој на-стојник! - реци, зар то није паметно? (Седне за сто и пише)

Аполоне, ти си геније!

СВИСТУНОВ: Не ласкај ми, молим те! Ја овор ~~даса~~ ^{даса} пишем објаве и лепим на прозоре.

Што је кућа за тај посао врло по

СВИСТУНОВ: Разуме се сваку собу за се! Дакше је нами сиромашнијег цију, него богатијег. Готово. Напред, да лепимо! (Оде)

Handwritten scribble

Лукуня Кута

Сыгекун Урхуниньб

Т

Вухрех **ДЯКЛЕ** СОСЛАНХ
илие конкхт.е

Handwritten scribble

Милица и Милица

Милица и Милица

ИЗВРШИТЕЉ: Дакле, господин Вихрев није код куће?

--- Није. ---

ИЗВРШИТЕЉ: Све једно. Може се извршити попис и без њега. Где је његова соба?

а остало је моје. ---

ИЗВРШИТЕЉ: Шта ћемо сад!?... Пописаћемо плуваоницу и грамофон, а ви ћете бар проценити и једно и друго.

Лудице моја, спавај, мила! ---

ИЗВРШИТЕЉ: Господине, будите тако добри, па ми покажите, шта је ваше, а шта послодина Вихрева!

Не могу госпођо, стојим на ступицима да попишем. Три табака исписане и... више ништа.

ИЗВРШИТЕЉ: Али, молим вас, ја немам хартије, четврт фунте дуван и... више ништа.

О! Језик пресекла! ---

ИЗВРШИТЕЉ: Молим вас, шта то значи?

Колико треба за г-на Вихрева?

ИЗВРШИТЕЉ: 125 рубаља.

Да примите тај новац? ---

ИЗВРШИТЕЉ: То је још боље. Ево дају вам одмах и признаницу. (Пише) Још треба судске таксе 4 рубаље и 60 копејки.

Ево 4 рубаље и 60 копејки. ---

ИЗВРШИТЕЉ: Мерси! За сад овде нема никаква посла. Част ми је - клањам се. (Оде)

УЛОГА

Передовикова

"Чикина Чућа"

Игра

Мона Рајковић

*Мона
Рајковић*

*Мона
Рајковић*

Прва појава

(утрчи, зануши уши) ~~омче!~~ ~~омче!~~ ~~етре!~~

шта заповедате господине

Та замоли тога клипана суседа, да прекине ту музику. То је, баво би га знао, шта: целог дана или пева и урличе или свира.

разумем

кажете му, не могу од њега да радим, ја не могу да пишем од те његове музике, разумете ли! (~~Четар оде~~) престао је чини ми се! (~~Спусти руке~~) Не риче!.. Ама ужасно риче, гад један! ~~дуј!~~ (оде у своју собу).

III Чин

Појава 14

да, да! Сигурно сам овде изгубио! Глигорије Сергијевићу—јесте ли видели моју љубав?

и с вашим нервима

моју љубав! ~~Чесма...~~ Стихови... Ево на оваквом парчету хартије била је написана. Сигурно сам је у свом бившем стану заборавио (~~Оде у своју собу~~).

Појава 12

___ лечите своје живце

Да ли сам покушавао, питате? Чет стотина лекара су ме лечили! -- прогутао сам масу лекарија: слатких, горких, киселих, пресних, зелених, белих, плавих, жутих... Био сам на кашике, гутао читаве флаше, па ништа не помаже!... И шта више -- све горе!

___ а где су ваше ствари

до врага! до ђавола! шта је то? Он ће ме уморити! -- еците му да умукне! Реците му, ако бога знате! -- еците, јер ћу добити конвулзију.

___ узео на врат

Је ли престао?

___ престао је

Ђаво би га знао, ~~ништа~~ је то налик! Риче као бик. ~~По, шта је?~~

~~=не=шта=је~~

Појава 13

___ што ми је воља

Да, да! Али онда ја одлазим. Ја не могу живети у суседству топа бика. Он би ме за три сата сахранио.

___ могу вас уверити

Не може бити. (Запуши уши) Да каквим све ђубретом ја нисам запушивао уши, па на крају крејева опет ништа. Зовните ме, молим вас! Моје је име Цередови-ков.

___ Цередовиков

(смеје се) Ништа не чујем.

___ пропади књижевнице

Врло лепо. Апсолутно ни речи не чујем!... Одлични запушачи! Ја остајем, (оде у собу).

Појава 16

(додави) Да, да! Дивни запушачи. Апсолутно ништа не чујем. Како то благотворно утиче на моје живце.

___ станови или не

(смеје се) Чи сте нешто рекли?

Појава 17

___ Степане Степановићу

(пружи руку (ранитову)) Да, да! Авала вам, -- ја ништа не чујем. (оде)

Цередовиков

I Чин

Појава 10

(звони ~~дуже~~) Никога! Апсолутно никога! Ни живе душе. Звоним! Не отварају! Гурнем врата, отворе се... Идем, вичем, -нигде никога! Чудновате собе с намештајем!... Еј! Имали кога? Еј, има ли кога?

одмах

(хода ~~сеобом~~) Аха, једва једном... А! Овде ће чини ми се, бити добро за мене. Гробна тишина. Као да су сви становници изумрли. Ја моје живце то је прави проналазак. Дивота! Единствено! Одавно сам маштао о такој идеалној тишини и гле!

на служби

Ви сте момак?

као што видите

Јелте, љубазни, издају ли се овде собе?

,,не вам се свидети

да, да. Пажи ми само, молим те, је ли овде уопште тишина?

Појава 11

господар ове куће

да, да. А шта стаје ова соба?

да није скупо

није, пристајем. (~~запуши уши~~) Ах, оставите, молим вас! ^{сентиментално} том вашом руком по тапету, страшно шушкате. Ја сам човек врло нервозан.

врло пријатан кирајџија

(вади новац) Изволте. Дакле могу се одмах уселити?

можете овог тренуткаТа, молим вас, не тарите руке. Ви тиме страшно шушкате. ~~ја сам~~ви сте врло осетљиви

и сувише! Књижевни рад растријио је моје живце до крајности. А ја се већ 30 године бавим тим племенитим занатом.

пишете ли ви романе

Све, што се деси! И романе и стихове и уводне чланке и белешке из позоришта. ~~да није екстернитега?~~ Ја кореспондирам из Београда, Софије, Рима, па иза или отуд из Лондона. Ми заклетни књижевници не можемо се одрећи никаквог посла. Зашто цупкате том ногом? Хоћете да полудим! Ја сам нарочито тражио стан, где би био потпун мир и тишина... Замислите, по триста станова ја променим за годину дана и опет не нађем што тражим.

НИ ЖЕЛАВА ЈАВОЛА!
 НАСТАСИЈА: Уф! умрећу! Не могу више не могу.
 и у гостионици ова два месеца.
 НАСТА: Ах, ћути! Ти знаш да ја не трпим те твоје гостионице. - Марице, седи ти ћеш и на сунцу наћи пега.
 НАСТА: Ах, остави се молим те. Ја знам шта ти тражиш. Ти мислиш, да ја није опасила. Марице! Деца не смеју слушати све, што родитељи говоре. (Марица разгледа слике) Ти мислиш да ја нисам опасила како ти много више гледаш на лепоту газдарица него на удобност стана. Ето, опет почиње стару песму.
 НАСТА: И после она тако ужасна скупона! Та у нашем месту за те паре мора да се купи цела кућа. Марице, оди овамо! - Степане Степановићу, шта је ово? Овде нема никога, а? Да не дођосмо у дом, где од колере лепа благотворно утиче на моје живце.
 НАСТА: Попустите, да вас запитамо. Издају ли се овде станови за путнике. Степане Степановићу, он је мора бити наглув. он је глув као топ.
 НАСТА и Боориков: Издају ли се овде станови или не? Изволте!
 НАСТА: Ајдмо, Степане Степановићу. Овде им ваља стан дати.
 НАСТА: А колико ти, брата, стаје овај стан? нека јаво носи нервозног књижевника
 НАСТА: Ми немо узети овај стан. Степане Степановићу, подај калару. Надам баћушка, да ће нам суседи бити мирни и учтиви. будите спокојни, госпођо.
 НАСТА: А шта је то? због чега ћу још и полудети.
 НАСТА: Море, Степане Степановићу, овде као да није баш сасвим мирно.
 НАСТА: *Степане Степановићу, јеси ли глув?* ДРУГИ ЧИН *нећеш ли ме с'очију*
 НАСТА: Не, ништа. Треба ли ти што?
 НАСТА: Чему се тако слатко смејеш, а? ја лошији од Наполеона. Ха, ха, ха!
 НАСТА: Да! Хтела сам нешто да говорим с тобом. Треба ми што, душице?
 НАСТА: Ево, у чему је ствар. Данас немо буџочкинима у госте. Говори, анђеле мој, говори!
 НАСТА: Не вечерас! Одмах?
 НАСТА: Породица је по мом мишљењу ваљана. а чини ми се да су сасвим честити људи.
 НАСТА: Да видиш, шта сам ја смислила. у нашем местанцу Марица нема младо жење према себи. Сви су младићи нешто... онако... Вечерас ћу ја са задовољством.
 НАСТА: Мило ми је, што смо једног мишљења. - Код буџочкинових младеж се често састаје. Ко зна; може се наћи какав ваљан човек, па запросити њену руку. Уопште трице, анђеле мој.
 НАСТА: А сада хајдмо у трговину. Ајдмо вечерас!
 НАСТА: Ваља што узети Марици за вечерас. Зашто?

НАСТА: Нема ту иди него хајдмо. узми ~~капут и нениси мој мантил и шешир~~ и ~~то онај крџав.~~
 Иди, анђеле мојниди!

НАСТА: Ни речи, г-не. знам ја, да се ~~теби не иде због којегчега, али неш с~~
 опростити, друкчије не бива.

НАСТА: Степане Степановићу, ... Марш!
 Не могу дуго издржати на ваздуху

НАСТА: За по сата билеш код куле!.. Чујеш ти, шта ја говорим, а?
 Јаво, а не жена.

НАСТА: Та хајде орже! рчак један!.. Марице, ми се кроз пола сата враћамо
 разумеш ли?
 Добро, мамице, добро.

НАСТА: Ама, шта радиш, Степане Степановићу?
 Та, ево ме идем!
 Дај ми шешир! (Мотри на главу) Дај ми мантил! А сад хајд чекај!
 (Закључа врата и узме кључ код себе).
 (Боориков одлази)

НАСТА: Најбоље је затворити, за сваки случај. С младом девојком никад
 ниси спокојан. Степане Степановићу, реци ми, ако Бога знаш, зашто
 све бежиш од мене? руку овамо. Но, сад марш! (Оду)
 проценити и једно друго.

НАСТА (улети задихана): Ух!.. Драги Глигорије Сергијевићу, да ли је
 овде дошао мој Степан Степановић?
 Настасија Ивановна! А што?

НАСТА: Побеглао је од мене, разбојник један. Из дућана побеглао! Као да у
 земљу продаде! Али нека! Па шће ми шака! Показашу ја њему, како се о
 жене бежи! (Оде својим вратима) Марице, Марице! Заспала! Спавај, луд
 це моја! Спавај, мила. (Седне)
 и никога не пуштај.

НАСТА (узнемирена): Овде као да ствар није сасвим чиста. Извршитељ тражи
 Вихрева, а њега воде да напише књижевникове ствари. То је комедија
 Петре, роде, ходи један часак.
 а за остало ћете опростити.

НАСТА: Опростите, господине. Глигорије Сергијевић се преварио. Ви сте, чини
 ми се, хтели да напишете ствари господина Вихрева, а отишли сте у
 сооу господина Передовикова.
 ја ду вам то послати.

НАСТА: А што, драги мој? И ја могу помоћи сиромашу. (Извади новац) Дво 4
 рубље и 60 копејки.
 Моје поштовање.

НАСТА: Глигорије Сергијевићу, то је од вас врло племенито... врло... него
 знате шта? Једну молбу на вас! Покажите ми његову сооу!..
 Никако не могу!

НАСТА: Не можете! Нечувено! Ви сте, господине мој, нека варалица.
 Ја вас уверевам.

НАСТА: Тамо је нека жена. (за се) Зацело је љубазница оног мог разбојника
 није спремна.
 НАСТА: Кад је тако, ми ћемо причекати. (Седне и плете чарале)
 То је питање.

НАСТА (мотри на њ): Чита новине! Нека! Мисли, ја ћу се маћи одавде. Нема бра
 тац! Или ћу дознати ко је у соби, или ме неће бити.
 у каквом сам ја положају. (Хуче)

НАСТА: Хучите, хучите, али га не исхукасте!
 кочијашу заборавих да платим.
 НАСТА: Степане Степановићу! Степане Степановићу! Ама куд опет оде? Разбој
 ниче! А! Степане Степановићу! (Мотри за њим)

брже у своју собу!

НАСТА (вуче мужа за руку): дед, говори где си био? (заустави се и гледа зачуђено час у Мару час у отворена врата) Свети оци! Шта је ово? Дкале, за тебе ли ја дадох 4 рубље и 60 копејки.

Глишо, на ста лагати?

НАСТА: Гле! Па она му вели "ти". умрећу!

Зар је то грех, мамице?

НАСТА: Марш у своју собу. Ја ћу се већ с тобом разговарати, како ваља. (Мара оде) И с вама ћу се, господине разговарати, причекајте сам. И на те нећу заборавити, разбојниче један! (Оде за Маром).

до врага са својим младожењама!

НАСТА (уђе): Глигорије Сергијевићу, мени је Мара све испричала. Рад се м да девојка и нежењен мушкарац воле, ту већ ваља дићи руке. Ништа не помаже!

суђено, то је истина!

НАСТА: узмите Марицу и будите срећни! Степане Степановићу, загрли свога зета!

Ја управо не разумем.

НАСТА: Нема се ту шта разумети, драги мој! Ми знамо да онај, ко залуди девојку, треба и да је узме! Деде, данас ћемо вас и благословити. Иди својој заручници. Она нестрпљиво очекује свога Глишу.

Настасија Ивановна!

НАСТА: Е, мили мој, сад ја теби нисам више Настасија Ивановна, него мамини Иди, иди Марици... та иди... (гура га у собу)

На шта је ово налик.

НАСТА: Е, Степане Степановићу, сад си ми и ти пао шака! Куда си ти од мене побегао, а?...

па сам се забленуо.

НАСТА: У женскиње, разуме се. То је већ твоја навика.

право дођем кући.

НАСТА: Добро! Знам. Али сад није време, да с тобом рачуне свршавам.

мене с твојим писмима јуриш?!

НАСТА: Мени писмо? Од кога ли то?

од Фуфочкинових, драга моја!

НАСТА: Мислиш? (Отвори) Уф! ужасан рукопис! Као да је вретеном писано!

док сам га тако надрљао.

НАСТА: Степане Степановићу! На де, прочитај. Ваљда ћеш ти боље разабрати ове сврачије ноге.

непоштено читати туђа писма.

НАСТА (~~чита за себе, најпре полако, затим све брже и немирније~~): "Милости госпођо, сматрам за дужност известити вас, да вас муж вара!" Хм! То сам знала, хм! -

да почиње натучати.

НАСТА (~~чита~~): "да би се о томе уверили, идите данас у пасаж... то је од вас свега 2 корака удаљено. Тамо је ваш муж уговорио састанак у 2 сата разбојник!..."

Сад сасвим разуме!

НАСТА: Добро! Ухватићу га на месту. Ох, ти ћелави Дон Жуане!

Од Фуфочкиних!

НАСТА: Да, од Фуфочкиних!

Јесу ли здрави?

НАСТА: Здрави су!

Шта ти велиш?

НАСТА (~~за себе~~): Знам ја тог твог Петрова, разбојниче један! - Па добро, и

НАСТА: Отишао! у потеру Марице, Маро! ./. .

НАСТА: Хајдмо у пасаж. Одмах! Овог тренутка!

Зашто, мама? --

НАСТА: Ах, Боже! Заручница ~~вен~~, па пита зашто! Зар нам мало што шта ваља купити. Брже, драга моја, брже!

да се пољубимо.

НАСТА: Даћу ја теби, што га љубиш толико. Та онако је вен сасвим оглупео Марш! (Оду)

Са зла на горе!

НАСТА: Никога не ухватих! Женскиња много, а мога разбојника нигде. Није мгуће, да су ми се подсмевали. Уф! Душа ми на нос изађе! Марице, Марице! А где је Глигорије Сергијевић?

Не знам, мамице! --

НАСТА: да није отишао куд, шта ли?

врло, врло несрећна.

НАСТА: Ама, стани ти! Што квараш очи сузама? Шта се то међу вама десило? Сигурно је он крив?

Ми смо за навек прекинули.

НАСТА: Е, није-него још нешто. Ти мислиш да је то тако лако наћи младожењу. Ако сте се нешто и поцењељкали, ништа не мари. Ја ћу га приморати, да те моли, да му опростиш.

где нашој суседи љубав изјаљује! --

НАСТА: Разбојник! Та ја ћу му очи ископати! Умири се дете моје! Иди у собу и лези. Ја ћу то све уредити!.. Иди, иди, пиле моје! (Отирати је).

ти љубави, носиш сабом.

НАСТА: Степане Степановићу!

Откуд ову ђаво донесе? --

НАСТА: Хоћу да говорим с тобом. Ти не знаш, шта се овде за време нашег отсуства догодило. Марица је затекла свог младожењу са сусетком.

Са Ваљницком! --

НАСТА: Он јој је руке љубио.

А, ево и њега! --

НАСТА: Глигорије Сергијевићу! Мени је мара све испричала. То није од вас лепо.

С особитим задовољством.

НАСТА: Степане Степановићу!

А? --

НАСТА: Ти се постарај за Марицу!

Али само како? --

НАСТА: Чекај! Ја сам нашла начин да прогнамо ту жену! - Отпочни ти да јој се удвараш.

Ја? --

НАСТА: ^{Само} Онако, разуме се. Ти ћеш почети с њом разговор, а ја ћу тај разговор прислушкивати. учини се, да си заљубљен, то ти је бар лако. Ја ћу ићи и надати вику.

Не треба... нећу.

НАСТА: Ни речи више, Степане Степановићу! Ти знаш, да ради Маричиног мира нећу ни тебе поштедети.

Е, просто коса ми се дуже.

НАСТА: Она је код куће. Моли је да говориш с њом. Видиш, како је згодно: нигде никога.

у каквој сам неприлици.

НАСТА: Којешта! Ја сам за своје дете на све готова. Ја ћу се склонити ма за овај заклон. Но! Шта стојиш ту као кип, као да си за земљу прирастао.

Анђеле мој!

НАСТА: Марш! (Одлази и заклони, се, вири)

и умачеш жени испред носа...

НАСТА (при овим речима изађе и падне на столицу).

Их! Шта ја учиних!

НАСТА: Разбојниче! Подмукла варалица, делава будало! Пфуј!.. Глигорије Сегијевићу, одмах по адвоката! Адвоката за развод, и то што пре! Зетта коме ја говорим, а? Дајте адвоката!

ТРЕЋИ ЧИН

Она о томе, папа, није ништа казала.

НАСТА (уђе озбиљно и хладно): Врло ми је мило, децо моја, што сте сами. У нешто да говорим с вама.

Мамице, али овде је---

НАСТА (осврће се): Осим вас ја више никог не видим.

Умро и већ закопан.

НАСТА: Ја сам децо, променила своју намеру. Ја и Марица нећемо ићи кући него на морску плажу. У Даблин на пример. Код куће - све ће ме подсећати на покојника.

Настајце!

НАСТА: У Даблину ћемо чекати извештај од адвоката, а затим изабраћемо какво усамљено местанце где ћемо оплакивати покојног Степана Степановића.

Како укротитељ звериња.

НАСТА: А ти ћеш, Глишо, доћи к нама, чим своје ствари уредиш.

А Степан Степановић?

НАСТА: По кад кад ћемо и њега споменути. За мене он је умро, децо моја, умро. Мир праху његовом.

Да ме лепо спомну.

НАСТА: Марице, иди у своју собу, сад ћу и ја за тобом доћи.

Не би ли се чему досетили.

НАСТА: Глишо, молим те, кажи Петру, да ми јави, кад дође адвокат. (Оде). Јасно казао којим возом долазим.

НАСТА (изиђе): Чудо, те нема адвоката тако дуго. (Опази Галкину). А, ево га то је он! Милостиви господине!

Што мразим имати посла с тим дамама.

НАСТА: Мени је потребно, да што пре говорим са вама.

С ким имам част?

НАСТА: Настасија Ивановна-Бобрикова.

Ваљда сте слушали?

НАСТА: Слушала сам, бапушка, да сте зналац у својим пословима.

Пословима зналац, госпођо?

НАСТА: Па у својим пословима, бапушка, у сплеткама...

Од рођења се нисам тиме бавио.

НАСТА: Седите, молим вас, Иване Савићу, чини ми се, тако се зовете.

Да, Иван Савић, госпођо.

НАСТА: Ја управо не знам, Иване Савићу, како да отпочнем са вама. Ја мислим, да ви већ знате, о чему ја желим говорити са вама.

Да раскрстите са старом купом.

НАСТА: Ви се, бапушка, мало незгодно изражавате о моме Степану Степановићу с погодбама, под којима продајем.

НАСТА: Не, Иване Савићу. Допустите, да вас најпре упознам са својом породицом.

То се ствари ништа не тиче.

НАСТА: Како не тиче? Та ви морате знати, с ким имате посла.

Па добро, добро изволите.

НАСТА: Иване Савићу! Има већ 20 година како сам с вама...

М. А. С. П.

М. А. С. П.

XXXXXXX

XXXXXXX

УЛОГА

Петра

"Чикина Кућа"

Игра

Сигурност

6-8-1948

*1/2 - 1/2
1/2 - 1/2
1/2 - 1/2
1/2 - 1/2*

где је његова соба
Овде! (на вратима се сукоби с Франитовом) Господине, дошао извршитељ да
попише ствари господина Вихрева.

Појава 12

Не могу, госпођо, стојим на стражи.

Појава 18

Није.

Разумем. (оде)

Појава 20

(доноси писмо и новине) Ево поште!

и писмо!

Није, -вашој супрузи!

(да писмо Настасији)

Појава 7

Господине, дошао је неки комисионар, господин Скалкин и пита за вас.

где је његова соба

ходи једанчасак

долазио писмоноша

госпођици Вањицкој

аха новине

коме мени

с туђим писмима јуриш

III Чин

Петар

I чин

2 појава

Би сте звонили?

___ је су ли спремили кофери

Све је готово!

___ јесте ме разумели

Јесмо господине.

8 појава

___ јеси ли их испратио.

Јесам, господине. Заповедили су ми, да вас поздравим.

___ да би било веселије

То јест, како то, господине? Ирајциј... Ваљда госпођице?

___ ево теби 10 рубаља

Захваљујем.

___ чики кад дође

Немајте бриге, господине. Ни уста нећу отворити.

___ важи и за остале

Разумем.

у моје здравље. — арш!

(Петар оде).

II Чин

појава 1

___ момче, момче Петре

(утрчи) шта заповедате, господине?

___ урличе или свира

Разумем!

појава 2

___ да доручкује разумеш

Разумем (оде)

појава 5

Господине, водоноша је дошао по новце.

појава 11

___ није код куће

није.

У
ИТ
3Л
0 П
2

Суд

Mikuna kyta

Busech

и ро. Лувожан Куковит

Мјесни урот

С Ч И О Ј А Н А
Ш Т Р О Б Л Е Т А
Т И Л О Т О В О Л Т Ъ
Сас новач

~~"целци"~~

ПРВИ ЧИН

И ШЕШЕТ НЕ НАВЕМ ШТО ТРАЖИМ!

ВИХРЕВ(улази): Опростите, што ћу вас овде немирити једним питањем. - Да ли овде издају станови?

И да више - све горе!

(СВИСТУНОВ И ВИХРЕВ ПЕВА)

ВИХРЕВ: Ову собу ја задржавам за себе. - Да су ваше ствари?

ВИХРЕВ: Донећу их до вече. А сад, част ми је, - идем у своју собу. (Оде)

А где су ваше ствари?

(ВИХРЕВ ПЕВА)

Мирни и умишљени
БУДИТЕ СВОБОДНИ, ГОСПОДЕ!

(ВИХРЕВ ПЕВА)

*

ДРУГИ ЧИН

Ама, јасно риче, гад јесн! Цуј!

ВИХРЕВ: Добро, орате, добро! Шта опет мумлаш? Ето престао сам. Чудан је тај мој сусед! И још бајаги, књижевник! Никакву цену не цени! Него, идем, а ти се постарај, те намести моју собу. Ако ме ко тражи, реци му: отишао да доручкује. Разумееш? (Оде)

*

ТРЕЋИ ЧИН

Имамо и девера.

ВИХРЕВ: Здраво, Глигорије Сергијевичу! Нардон, господе! Замислите, у хитњи сам и свој грамофон заборавио. Ви, пете ми допустити, (Оде у своју собу)

И он одмах могли и ирранку почети.

ВИХРЕВ(враћа се): Музика? Стојим на услузи! Госпође, да почнемо валс.

*

Вихрев
Својан С. Николајев

*У Миши су карике
мање или још било
се смеје или кад игра
кобне на ведру миши
како се мисла покла
ко свеје кад игра
рече*

Скалкина

УЛОГА

Скалкина

УЛОГА

Скалкина

УЛОГА

Скалкина

УЛОГА

УЛОГА

Скалкина

"Чикина кућа"

УЛОГА

Појава 7

Одраво, Иване Савићу, добро дошли!

Доћиће кроз један сат.

То не знам, бога ми! А зар журите?

Супрузи? А где то?

Чудно! Јесте ли ви, Иване Савићу, сигурни, да је ваша жена на Јалти?

Опростите, ја мислим да је она овде.

Овде!

Чудно! ... Опростите, Иване Савићу, али ја сам јуче овде долазио, молио ме купац да пребројим собе...

Па, видео сам једну даму...

Нисам никад. Али само знам, да је ова дама била лепа.

С њом сеђаше и један млад мушкарац, који сасвим фамилијарно... знате... она

Појава 8

Не! Сасвим други.

Појава 9

То је он!

Појава 11

Иване Савићу, ово није она иста дама, што је била овде.

као да ништа није било

а где ти је купац

свршити тај посао

журим жени

сам сам дојурио

да је моја жена

овде?

где је, но

Јуче, па?

моју жену

То је она

Глишо

ништа не разумем

НАТАША: Ево ме, татице! здраво, добри

Где је Наташа?

мој! здраво, мили мој! лепото моја.

Handwritten signature

Мукунa кућа.

Наташа.

мис. Вера. Луанкова

ПРВИ ЧИН

Куд се део тој Глишо?
ужасна је сада младеж!

НАТАША (улази читајући): Здраво татице!

Здраво, мила моја, здраво!

НАТАША (седне на канабе и смеје се).

А чему се то смејеш?

НАТАША: врло смешна прича, тата!

А како се зове?

НАТАША: преварени мужеви.

А где си нашла то бубре?

НАТАША: у маминој књијници.

нема се шта рећи!

НАТАША (смеје се): Не, папа! тај је муж био чудновата будала! замисли он чак није ништа опазио.

Дажеш! ја сам опазио.

НАТАША: татице, о чему ти то говориш?

Наташа, пиленце моје.

НАТАША: шта, папа?

хоћеш ли сад мало да се прођеш?

НАТАША: не верујем ти! ти си ме толико пута преварио.

хоћеш ли?

НАТАША: доиста, папа! (плесне рукама). Како је то дивно! татице, дај да те пољубим. (љуби га) мили! добри! драги!

Ама доста, кажем ти.

НАТАША: Папа, реци сушту истину. идемо ли збиља?

Рекао сам па свршена ствар.

НАТАША: да те пољубим! (љуби га) ето, тако! још... и још! Е сад доста! кад идемо?

ићи ћемо још данас.

НАТАША: тако брзо?.. трчим да се спремам!

постарај се само за ситнице.

НАТАША: хоћемо ли у Јалту?

Куд хоћеш, ићи ћемо!

НАТАША: тата! ти си просто душица! никад се нисам надала таквом изненађењу од тебе. Морам те опет пољубити!

доста је већ било.

НАТАША: не, не, добри мој папа. (љуби га) један... два... три... пет... шест... седм! Наташа! Наташа!

Наташа! Наташа!

НАТАША (дође): Ево ме, ево папа!

ТРЕЋИ ЧИН
ПОЈ. 3

/Пређ. Агнија и НАТАША/

то је сигурно, Аполошка?

НАТАША: Глишо!

У оволикој кући.

НАТАША: Помисли само, ми смо те сваки дан спомињали.

Па нема кога овде?

НАТАША: Да не спава код тебе ко?

Наташа ми је открила своје срце.

НАТАША! Мамице, мене је стид.

то ваљда није тајна?

НАТАША: Ах, глишо, он је врло мио, врло мио.

